

EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION (EU, Euratom) 2017/1608**av den 27 april 2017****om revisionsrättens särskilda rapporter i samband med ansvarsfriheten för kommissionen för budgetåret 2015**

EUROPAPARLAMENTET UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION

- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapporter i enlighet med artikel 287.4 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2015 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för budgetåret 2015 (COM(2016) 475 – C8-0338/2016) ⁽²⁾,
 - med beaktande av revisionsrättens årsrapport om genomförandet av budgeten för budgetåret 2015, tillsammans med institutionernas svar ⁽³⁾,
 - med beaktande av förklaringen om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet ⁽⁴⁾, som avgetts av revisionsrätten för budgetåret 2015 i enlighet med artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av sitt beslut av den 27 april 2017 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2015, avsnitt III – kommissionen ⁽⁵⁾, och av sin resolution med de iakttagelser som utgör en del av det beslutet,
 - med beaktande av rådets rekommendation av den 21 februari 2017 om beviljande av ansvarsfrihet för kommissionen för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2015 (05876/2017 – C8-0037/2017),
 - med beaktande av artiklarna 317, 318 och 319 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁶⁾, särskilt artiklarna 62, 164, 165 och 166,
 - med beaktande av artikel 93 och bilaga IV i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0160/2017),
- A. Enligt artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen ska kommissionen genomföra budgeten och förvalta program, och den ska i enlighet med artikel 317 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt genomföra budgeten under eget ansvar, i samarbete med medlemsstaterna och i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.
- B. Revisionsrättens särskilda rapporter innehåller information om viktiga aspekter i samband med genomförandet av utgifterna, och är därför viktiga för att parlamentet ska kunna utöva sin roll som ansvarsfrihetsbeviljande myndighet.
- C. Europaparlamentets iakttagelser i fråga om revisionsrättens särskilda rapporter utgör en del av Europaparlamentets ovannämnda beslut av den 27 april 2017 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2015, avsnitt III – kommissionen.

Del I – Revisionsrättens särskilda rapport nr 18/2015 "Ekonomiskt bistånd till länder som har svårigheter"

1. Europaparlamentet noterar iakttagelserna och rekommendationerna i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport.
2. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens första särskilda rapport om den ekonomiska styrningen i EU och ser fram emot kommande rapporter som ska publiceras under året som kommer.

⁽¹⁾ EUT L 69, 13.3.2015.

⁽²⁾ EUT C 380, 14.10.2016, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 375, 13.10.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 380, 14.10.2016, s. 147.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2017) 143 (se sidan 26 i detta nummer av EUT).

⁽⁶⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

3. Europaparlamentet beklagar att revisionsrätten i denna rapport inte har tagit med alla de medlemsstater som erhållit finansiellt stöd sedan finanskrisens början, inte minst programmen för Grekland, i syfte att underlätta jämförelser.
4. Europaparlamentet välkomnar dock att revisionsrätten kommer att utarbeta en separat särskild rapport om Grekland. Revisionsrätten uppmanas att jämföra resultaten av de båda särskilda rapporterna och i synnerhet ta fasta på förslagen från parlamentet avseende rapporten om Grekland, inbegripet resultat på medellång och lång sikt (dvs. den aktuella debatten om möjliga skuldlättnader).
5. Europaparlamentet uppmanar revisionsrätten att stärka sina egna personalresurser och expertkunskaper på detta område så att kvaliteten på arbetet kan höjas. Fram tills dess uppmanas revisionsrätten att fullt ut beakta de externa expertrapporter som den begärt som underlag för revisionen.
6. Europaparlamentet uppmärksammar att revisionsrätten begränsat revisionen till en mycket kort sikt och ett konkret scenario med finansiellt stöd som beslutats av rådet utan att beakta andra möjliga lösningar på de finanspolitiska obalanser som redan figurerade i den offentliga och akademiska debatten, såsom ömsesidigt ansvar för statsskulder och skuldlättnader.
7. Europaparlamentet beklagar att rapporten begränsar sitt fokus till förvaltningen av stödet utan att analysera eller ifrågasätta programmets innehåll och de villkor som överenskommits för det finansiella stödet.
8. Europaparlamentet noterar att de särskilda åtgärder som vidtagits på EU-politisk nivå och huvudinslagen i programmen enbart beskrivits i den särskilda rapporten. Revisionsrätten uppmanas att analysera om de vidtagna åtgärderna var lämpliga för programmets mål och hur de samspelade med den större politiska ramen och de långsiktiga målen, inbegripet Europa 2020-strategin.
9. Europaparlamentet noterar att målen i de finansiella biståndsprogrammen var att låta de bistådda länderna återvända till de finansiella marknaderna, uppnå hållbara offentliga finanser samt återfå tillväxt och minska arbetslösheten. Parlamentet beklagar att det i revisionsrättens slutsatser inte ingår några fullständiga analyser av programmets resultat utifrån dessa mål.
10. Europaparlamentet noterar att revisionsrätten i huvudsak fokuserat sina slutsatser på kommissionen som förvaltare av det finansiella stödet, men anser att man för att skapa en bättre förståelse borde ha fäst mer uppmärksamhet på Internationella valutafonden och Europeiska centralbanken som ursprungligen bistod kommissionen vid utarbetandet och övervakningen av programmen.
11. Europaparlamentet delar kommissionens åsikt att rådets och andra samarbetspartners roll har underskattats vid utarbetandet och förvaltningen av programmet. Revisionsrätten och kommissionen uppmanas att analysera relevansen hos de åtgärder som rådet antagit, den roll som Europeiska centralbanken spelat och huruvida dessa var lämpliga för att uppfylla programmets mål och om de bidrog till unionens mål, inte minst att få den ekonomiska krisen att avklinga och att skapa fler jobb och högre tillväxt.
12. Europaparlamentet beklagar att samarbetspartnerna inte alltid delade all tillgänglig information med kommissionen, vilket ledde till att förhandlingsteamet tillämpade olika tillvägagångssätt. Kommissionen uppmanas att ingå formella avtal med sina samarbetspartner för att få fullständig tillgång till all tillgänglig information i rätt tid, så att sådana problem därmed kan undvikas i framtiden.
13. Europaparlamentet betonar att vissa av de reformer som anges i programmen (t.ex. reformer av arbetsmarknaderna) endast kan leda till resultat när det gäller förbättrad konkurrenskraft på mycket lång sikt medan biståndsprogram framför allt syftar till omedelbara, kortsiktiga resultat.
14. Europaparlamentet beklagar att programmen framför allt fokuseras på utgiftssidan (reformer av arbetsmarknaderna, pension- och arbetslöshetsprogram, neddragningar på lokala organ, etc.) och på nedskärningar av offentliga program. Parlamentet inser att dessa nedskärningar har gjorts för att reformera stödländernas finansmarknader.
15. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck rådet att noggrant se över "verktygslådan" och den uppsättning åtgärder som finns tillgängliga för finansiellt bistånd i framtida program i syfte att lindra konsekvenserna för befolkningen, de icke-önskade effekterna för den inhemska efterfrågan och "socialiseringen" av krisens kostnader.

16. Europaparlamentet betonar att det finansiella stödet till medlemsstater i svårigheter tog formen av lån som lånats upp på kapitalmarknaderna med EU-budgeten som garanti. Parlamentet anser att dess roll som budgetmyndighet i dessa program har underminerats och att den demokratiska legitimiteten i det finansiella stödet därmed har minskat ytterligare.
17. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att göra parlamentet mer involverat i samband med finansiellt stöd där EU-budgeten står på spel.
18. Europaparlamentet anser att det är viktigt att studera Europeiska centralbankens roll för att indirekt hjälpa medlemsstaterna att uppfylla sina mål och det vidare stödet till unionens finansiella arkitektur under de finansiella programmens löptid.
19. Europaparlamentet anser att det i början av krisen var svårt att förutse vissa våldsamma obalanser med förödande effekter i vissa medlemsstater. Parlamentet betonar svårigheten att förutse vidden och karaktären på 2007–2008 års globala finansiella kris som saknade motstycke.
20. Europaparlamentet delar revisionsrättens åsikt att den uppmärksamhet som fästes vid de rättsliga övervakningsramarna före krisen inte var tillräcklig för att identifiera risken i de underliggande statsfinansiella ställningarna i en tid med allvarlig ekonomisk kris.
21. Europaparlamentet välkomnar lagstiftarnas godkännande av sex- och tvåpacken, som infördes till följd av finanskrisen och som åtgärdade de övervakningsbrister som uppdagades genom krisen. Parlamentet anser dock att reformeringen av unionens ramar för ekonomisk styrning under de senaste åren inte har lett till att krisen avklingat och uppmanar kommissionen att fortsätta att analysera styrkorna och svagheter i de nya ramarna jämfört med andra liknande ekonomier (dvs. Förenta staterna, Japan och andra OECD-länder) och att vid behov föreslå nya reformer.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att följa revisionsrättens rekommendationer för att ytterligare förbättra kvaliteten på sina makroekonomiska och finanspolitiska prognoser.
23. Europaparlamentet noterar revisionsrättens slutsats att kommissionen trots svåra tidsbegränsningar och begränsade erfarenheter faktiskt lyckats med att sköta sina nya uppgifter att förvalta de finansiella stödprogrammen. Parlamentet framhäver revisionsrättens slutsats att detta var en riktig prestation med tanke på omständigheterna.
24. Europaparlamentet välkomnar beslutet att tillåta att ansvaret för förvaltningen av det finansiella stödet vilar på kommissionen i stället för på andra finansiella samarbetspartner, vilket möjliggör ett skraddarsytt bistånd som beaktar medlemsstaternas särdrag och egenansvar.
25. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna visserligen bör behandlas lika men att det ändå ansågs nödvändigt med flexibilitet för att skraddarsy och anpassa programmen och reformerna till särskilda nationella omständigheter. För framtida program från kommissionen och rapporter från revisionsrätten bör det krävas att genomförandet av strikta EU-åtgärder identifieras och differentieras från de nationella hypotetiska agendorna.
26. Europaparlamentet noterar revisionsrättens kommentar avseende kommissionens svårigheter att hålla ordning på information och att dess processer inte var inriktade på en tillbakablickande utvärdering av fattade beslut.
27. Europaparlamentet betonar att kommissionen under programmens tidiga faser agerade under stark tidspress och politisk press och stod inför osäkra risker som äventyrade stabiliteten i hela det finansiella systemet med oförutsägbara konsekvenser för ekonomin.
28. Europaparlamentet anser att kommissionen, även om man saknade tidigare erfarenhet av finansiellt stöd, lärde sig under arbetets gång och lyckades med att relativt snabbt införa dessa program på ett korrekt sätt och att man förbättrade förvaltningen för senare program.
29. Europaparlamentet delar revisionsrättens rekommendationer att kommissionen bör fortsätta att analysera de centrala aspekterna i ländernas anpassning men att den också bör jämföra de ekonomiska prognoserna, inbegripet för bostadsmarknaden och offentlig och privat nationell skuld. Alla medlemsstater uppmanas med eftertryck att systematiskt och regelbundet lämna lämpliga uppgifter till kommissionen.

30. Europaparlamentet anser att tidsramarna sedan lanseringen av det första EU-programmet fram till slutet på revisionsrättens analys bör skapa möjlighet att inkludera förbättrade rekommendationer både om förbättringarna och resultaten av programmen inför framtida program, till följd av interinstitutionella och kontradiktoriska dialoger mellan revisionsrätten och kommissionen.
31. Europaparlamentet anser – för att säkra transparens, bättre information och kommunikation med medborgarna – att kommissionens svar och revisionsrättens yttrande bör presenteras i en dubbelspalt så att synpunkter kan jämföras på samma sätt som i revisionsrättens årsrapporter.
32. Europaparlamentet rekommenderar – med tanke på hur känsliga dessa nya rapporter om unionens finansiella styrning är – att pressmeddelanden och andra kommunikationsdokument noggrant bör återspegla revisionsrättens slutsatser och rekommendationer.

Del II – Revisionsrättens särskilda rapport nr 19/2015 "Tillhandahållandet av tekniskt bistånd till Grekland måste bli mer resultatinkriktat"

33. Europaparlamentet noterar att vid den tidpunkt då denna resolution utarbetades hade kommissionen redan lagt fram sitt förslag om inrättande av stödprogrammet för strukturreformer. Parlamentet välkomnar det faktum att kommissionen tydligt har tagit hänsyn till revisionsrättens rekommendationer och hoppas att stödprogrammet för strukturreformer kommer att bli ett kraftfullt verktyg för det tekniska biståndet på grundval av de lärdomar som dragits från arbetsgruppen för Grekland.
34. Europaparlamentet är bekymrat över att det ad hoc-mässiga, snabba inrättandet av arbetsgruppen orsakade en del av dess operativa problem. Parlamentet vill se en grundlig bedömning av situationen på plats och utarbetandet av en kortfattad stegvis handlingsplan som ett obligatoriskt preliminärt steg i varje projekt för tekniskt bistånd. Parlamentet begär att kommissionen i sina följande program för tekniskt bistånd ska tillämpa ett mer planerat tillvägagångssätt och inbegripa en tidsplan med start- och slutdatum för mandatet.
35. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt med en särskild budget för ett framgångsrikt program för tekniskt bistånd, både för planering och effektivisering av utgifterna. Därmed undviker man olika kontrollnivåer och regler som ska iaktas för olika budgetposter.
36. Europaparlamentet noterar att arbetsgruppen förvaltade ett imponerande antal projekt som involverade ett stort antal partnerorganisationer. Parlamentet anser att det tekniska biståndets inverkan skulle ha kunnat förbättras om man effektiviserat programmen, begränsat antalet partnerorganisationer och programmets omfattning för att minimera de administrativa samordningsinsatserna och öka effektiviteten.
37. Europaparlamentet beklagar att mottagande medlemsstater samt arbetsgruppen inte lämnade några regelbundna verksamhetsrapporter till kommissionen. Parlamentet påpekar att kommissionen bör insistera på att få kvartalsvisa verksamhetsrapporter utan överdrivet dröjsmål och en heltäckande slutrapport i form av en utvärdering i efterhand inom rimlig tid efter att arbetsgruppens arbete avslutats. Parlamentet begär att kommissionen systematiskt övervakar genomförandet av det tekniska biståndet för att fokusera på att uppnå ett resultatinkriktat tekniskt bistånd. Parlamentet begär vidare att det tekniska biståndet och arbetsgruppen för Grekland i sina olika rapporter ska inbegripa en redovisning av hur och exakt var de så kallade räddningspaketen för Grekland betalades ut.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, parlamentet och rådet att i samband med diskussionen om stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017–2020 passa på att se över områdesledarnas goda praxis. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna hitta ett system för att hyra experter direkt från medlemsstaterna och därmed undvika ytterligare komplexitet och administrativ börda genom att kringgå de nationella byråerna.
39. Europaparlamentet begär att medlemsstaterna visar ett starkare engagemang. Parlamentet anser att ett resultatinkriktat tillvägagångssätt skulle göra det möjligt för både Europaparlamentet och de nationella parlamenten att spela en mer stödjande roll genom sina respektive budgetkontrollutskott.

Del III – Revisionsrättens särskilda rapport nr 21/2015 "Genomgång av risker med en resultatinkriktad strategi för EU:s utvecklings- och samarbetsåtgärder"

40. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport och presenterar sina synpunkter och rekommendationer nedan.

41. Europaparlamentet noterar att kommissionen har integrerat riskanalyser i förvaltningen av sina externa insatser, som äger rum under komplexa och känsliga förhållanden med många olika risker, eftersom utvecklingsnivåerna och styrningsramarna skiljer sig åt i partnerländerna.
42. Europaparlamentet välkomnar särskilt revisionsrättens rekommendation att kommissionen bör förbättra användningen av terminologin för långsiktiga resultat (output, utfall och effekter), och betonar vikten av att utarbeta verkliga SMART-mål innan man fattar några beslut om finansiering av olika projekt.
43. Europaparlamentet betonar behovet av att lägga extra fokus på att utarbeta nåbara och realistiska mål för att undvika fall där partnerländerna uppnår de ursprungliga målen men utan väsentliga resultat i fråga om utveckling.
44. Europaparlamentet anser att man måste avstå från att fokusera på budgetutfall som det enda förvaltningsmålet, eftersom detta kan vara till nackdel för principen om sund ekonomisk förvaltning och uppnåendet av resultat.
45. Europaparlamentet påminner om att en regelbunden övervakning och kartläggning av högriskfaktorer (externa, ekonomiska och operativa) och deras kvantifiering, från fastställande- till genomförandestadiet, är en förutsättning inte bara för en sund ekonomisk förvaltning och utgifter av god kvalitet utan också för att garantera unionsinsatsernas trovärdighet, hållbarhet och anseende. Parlamentet anser att fastställandet av riskprofiler för verksamheter och länder också underlättar utformningen av snabba riskreduceringsstrategier i händelse av en försämring av situationen i ett partnerland.
46. Europaparlamentet betonar behovet av att regelbundet anpassa funktionerna för kontrollmiljö och riskhantering så att de tar hänsyn till framväxten av nya former av instrument och faciliteter för stöd, såsom kombinerad finansiering, förvaltningsfonder och ekonomiska partnerskap med andra internationella institutioner.
47. Europaparlamentet påminner om ståndpunkten att det behövs en ny balans mellan utnyttjande, efterlevnad och resultat, som bör återspeglas i förvaltningen av insatser.
48. Europaparlamentet anser att partnerutvecklingsländernas kapacitetsuppbyggnad, styrningsramar och egenansvar också är viktiga för att kunna reducera systemrisker i syfte att främja ett gynnsamt klimat som innebär att medlen går till de tilltänkta ändamålen och uppfyller kraven när det gäller de tre E:na (economy, efficiency, effectiveness, dvs. sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet).
49. Europaparlamentet anser också att man måste stärka den politiska dialogen, villkoren för stöd och ramen för den logiska kedjan i syfte att både garantera enhetlighet mellan beslut och förutsättningar för betalningar eller utbetalningar i finansieringsöverenskommelser genom att tydligt koppla betalningar till genomförandet av åtgärder och resultat samt till de utvalda målen och indikatorernas relevans.
50. Europaparlamentet uppmanar de internationella institutionerna, särskilt när det gäller medfinansierade initiativ med flera givare, att göra följande:
 - Bedöma och planera för de framtida fördelarna med ett projekt och det sätt på vilket varje partner bidrar till slutresultatet och de bredare effekterna för att undvika frågor om vem som äger resultatet, dvs. vilken del av resultatet som kan tillskrivas unionens finansiering eller andra givares insatser.
 - Kombinera sina styrningsramar med EU:s styrningsramar, särskilt genom att förbättra sina riskhanteringsmetoder. Parlamentet anser att medlens funktionsförmåga noggrant bör övervakas på grund av den höga förvaltningsrisken.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att kopplingen mellan bedömningar och politikutformning är effektiv genom att beakta alla lärdomar som dragits under beslutsprocessen.
52. Europaparlamentet påminner om att undergrävandet av resultatövervakningen och resultatbedömningen leder till negativa effekter för det offentliga ansvarsutkrävandet och till att beslutsfattarna inte får fullständig information.

Del IV– Revisionsrättens särskilda rapport nr 23/2015 ”Vattenkvaliteten i Donaus avrinningsområde: framsteg har gjorts i genomförandet av ramdirektivet för vatten men det återstår fortfarande en hel del att göra”

53. Europaparlamentet anser att kommissionen bör tillhandahålla riktlinjer för en mer differentierad rapportering om de framsteg som gjorts när det gäller vattenkvaliteten.

54. Europaparlamentet håller med revisionsrätten om att kommissionen bör främja jämförbarhet mellan uppgifter, till exempel genom att minska skillnaderna i fråga om antalet fysikalisk-kemiska ämnen som bedöms när den ekologiska statusen ska fastställas.
55. Europaparlamentet betonar att kommissionen måste fortsätta sin uppföljning av medlemsstaternas framsteg med att uppnå målet med ramdirektivet för vatten, det vill säga god vattenkvalitet.
56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa en vattenövervakning av god kvalitet för att få tillgång till exakt information om föroreningsituationen och föroreningarnas ursprung per vattenförekomst så att korregeringsåtgärderna kan riktas bättre och kostnadseffektiviteten ökas.
57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa samordning mellan de organ som fastställer åtgärder i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt och dem som godkänner projekt för finansiering.
58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bedöma och säkerställa efterlevnadsmekanismernas ändamålsenlighet, särskilt den täckning som man vill uppnå och de tillämpade påföljdernas avskräckande effekt,
59. Europaparlamentet ber medlemsstaterna att bedöma potentialen för att använda vattenföroreningsavgiften som ett ekonomiskt instrument och som ett sätt att tillämpa principen att förorenaren betalar åtminstone på de huvudsakliga ämnen som påverkar vattenkvaliteten negativt.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga en systematisk bedömning av att de normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden och de miniminormer som medlemsstaterna har antagit finns med och är lämpliga.
61. Europaparlamentet noterar att kommissionen bör ge vägledning om möjliga metoder för kostnadstäckning när det gäller diffusa föroreningar.
62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bedöma potentialen för att använda ekonomiska instrument, såsom miljöskatter, som ett incitament till att minska föroreningarna och som ett sätt att tillämpa principen att förorenaren betalar.
63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att identifiera hur rutinerna för och genomförandet av kontroller kan förenklas och hur deras ändamålsenlighet kan säkerställas, utifrån en inventering av efterlevnadsmekanismer på både unionsnivå och medlemsstatsnivå.

Del V – Revisionsrättens särskilda rapport nr 24/2015 "Motverka gemenskapsinternt momsbedrägeri: det behövs kraftfullare åtgärder"

64. Europaparlamentet anser att kommissionen bör ta initiativ till ett gemensamt system för att uppskatta storleken på gemenskapsinternt momsbedrägeri så att medlemsstaterna kan utvärdera hur väl de lyckas i förhållande till lämpliga indikatorer. Resultatet bör bedömas med avseende på i vilken omfattning förekomsten av gemenskapsinternt momsbedrägeri minskas, och i vilken omfattning uppbörden av skatt ökar när bedrägeri konstateras.
65. För att förbättra Eurofisc som ett effektivt system för tidig varning anser Europaparlamentet att kommissionen bör rekommendera medlemsstaterna att (a) införa en gemensam riskanalys för att se till att den information som utbyts via Eurofisc är tydligt inriktad på bedrägeri, (b) öka hastigheten och frekvensen på informationsutbytena, (c) använda en tillförlitlig och användarvänlig it-miljö, (d) fastställa relevanta indikatorer och mål för mätning av de olika verksamhetsområdenas resultat, (e) delta i Eurofiscs samtliga verksamhetsområden.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid sin utvärdering av arrangemangen för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna för informationsutbyte mellan sina skattemyndigheter för att bekämpa gemenskapsinternt momsbedrägeri, göra övervakningsbesök i medlemsstater som valts ut efter en riskbedömning. Parlamentet anser att dessa övervakningsbesök bör inriktas på att förkorta den tid det tar för medlemsstaterna att besvara informationsförfrågningar, förbättra tillförlitligheten i systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES), förkorta tidsåtgången för multilaterala kontroller och bättre följa upp resultaten av dess tidigare rapporter om administrativt samarbete.
67. Med tanke på att medlemsstaterna behöver information från länder utanför EU för att moms ska kunna uppbäras på tjänster som levereras elektroniskt till slutkunder (transaktioner mellan företag och konsument – B2C) och för immateriella värden som levereras via internet uppmanar Europaparlamentet kommissionen att ge stöd till medlemsstaterna i förhandlingar om arrangemang för ömsesidigt bistånd med de länder där många leverantörer av digitala tjänster är etablerade och vid undertecknande av dessa arrangemang, för att förbättra samarbetet med länder utanför EU och verkställa uppbörden av moms.

68. Europaparlamentet anser att eftersom gemenskapsinternt momsbedrägeri ofta är knutet till organiserad brottslighet bör kommissionen och medlemsstaterna avlägsna juridiska hinder för informationsutbyte mellan administrativa, rättsliga och brottsbekämpande myndigheter på nationell nivå och unionsnivå. Parlamentet anser i synnerhet att Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europol bör få tillgång till uppgifter i systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) och från Eurofisc och att medlemsstaterna bör få utnyttja den underrättsinformation som de lämnar.
69. Europaparlamentet anser att kommissionen bör tillhandahålla tillräckliga ekonomiska resurser för att säkerställa att de operativa handlingsplaner som inrättats av medlemsstaterna och ratificerats av rådet inom ramen för Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottsshot blir bärkraftiga och hållbara.

Del VI – Revisionsrättens särskilda rapport nr 25/2015 ”EU:s stöd till infrastruktur på landsbygden har potential att ge mycket mer valuta för pengarna”

70. Europaparlamentet erkänner betydelsen av att infrastrukturinvesteringar på landsbygden får stöd från EU-medel och särskilt från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, som ger fördelar även vid sidan av jordbruket, för behov som annars eventuellt inte hade finansierats, med tanke på de betydande ekonomiska utmaningar och begränsade finansieringsmöjligheter som landsbygden ställs inför.
71. Europaparlamentet noterar att stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling till infrastrukturprojekt bygger på delad förvaltning där medlemsstaterna ansvarar för förvaltning, övervakning och kontroll samt för urvalet och genomförandet av projekt, medan kommissionens roll är att övervaka att medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem fungerar ordentligt. Parlamentet anser att dessa roller bör definieras tydligare så att stödmottagarna har klart för sig inom vilka områden de olika övervakningsorganen är behöriga. Parlamentet understryker att både kommissionen och medlemsstaterna ska rätta sig efter principerna om sund ekonomisk förvaltning.
72. Europaparlamentet anser att revisionsrättens resultat och rekommendationer i den särskilda rapporten nr 25/2015 är användbara för att ytterligare förbättra det resultatbaserade utnyttjandet av EU-finansierade investeringar i infrastruktur på landsbygden, och för att uppnå bättre resultat och bättre valuta för pengarna. Europaparlamentet begär att kommissionen genomför dessa rekommendationer.
73. Europaparlamentet rekommenderar med eftertryck att unionens investeringar i infrastruktur på landsbygden inriktas på projekt som möjliggör förbättringar av offentliga tjänster och/eller bidrar till skapandet av arbetstillfällen och ekonomisk utveckling på landsbygden, och där det finns ett påvisbart behov av offentligt stöd och att detta stöd ger ett mervärde, samtidigt som det säkerställs att dessa medel är ytterligare investeringar och inte används för att ersätta nationell finansiering av grundläggande tjänster.
74. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna använder sig av ett samordnat tillvägagångssätt som i förekommande fall kvantifierar behov och likviditetssgap och motiverar användningen av landsbygdsutvecklingsåtgärder, och som inte endast beaktar EU-medel och EU-program utan även nationella, regionala och lokala program och offentliga och privata medel som skulle kunna tillgodose – eller redan tillgodose – samma behov som landsbygdsutvecklingsåtgärderna.
75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på de första åtgärder som vidtagits för att garantera en ändamålsenlig samordning och komplementaritet mellan de olika EU-medlen, med hjälp av den kontrollista som kommissionen använt sig av för att säkerställa att landsbygdsprogrammen för 2014–2020 är samstämda, och att ge medlemsstaterna ytterligare vägledning under genomförandet av programmen om hur de kan uppnå bättre komplementaritet, men också hur de kan undvika risken för att medel ersätts med varandra och minska risken för dödviktseffekt. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att ingripa även genom att främja bästa praxis.
76. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att i syfte att minska risken för dödviktseffekt, innan de fastställer stödsatser för infrastrukturåtgärder, bedöma hur stor offentlig finansiering som behövs för att uppmuntra investeringar, samt att under projekturvalsprocessen vid behov kontrollera om den sökande har tillräckligt med kapital eller tillgång till kapital för att finansiera hela eller delar av projektet innan de godkänner stödsökningar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i större utsträckning använda förvaltningssystem för information.
77. Europaparlamentet vill se att principen om additionalitet ska iakttas på alla nivåer och insisterar därför på ett korrekt inrättande av övervakningskommittéer och att dessa aktivt deltar i samordningsprocessen. Parlamentet uppmanar kommissionen att på lämpligt sätt utnyttja sin rådgivande roll i övervakningskommittéerna.

78. Europaparlamentet välkomnar kommissionens vägledning som gavs ut i mars 2014 där medlemsstaterna uppmanades att se till att stöd- och urvalskriterier tillämpas på ett öppet och enhetligt sätt under hela programperioden, att urvalskriterier tillämpas även i de fall då den tillgängliga budgeten räcker för att finansiera alla stödberättigade projekt och att projekt med en sammanlagd poäng under ett visst tröskelvärde utesluts från stöd. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att strikt rätta sig efter denna vägledning för EU-finansierade infrastrukturprojekt på landsbygden.
79. Europaparlamentet begär att medlemsstaterna fastställer och konsekvent tillämpar kriterier för att garantera att de mest kostnadseffektiva projekten väljs ut, det vill säga de projekt som har potential att bidra mest till målen i landsbygdsprogrammet per kostnadsenhet. Framför allt när det gäller infrastrukturprojekt uppmanar parlamentet medlemsstaterna att se till att projektkostnadsberäkningarna grundas på aktuell prisinformation som speglar de faktiska marknadspriserna och att förfarandena för offentlig upphandling är rättvisa och medger insyn och främjar verklig konkurrens. Parlamentet noterar riktlinjerna för hur man undviker vanliga fel i EU-medfinansierade projekt som utarbetades av kommissionen i slutet av 2014, och uppmanar alla medlemsstater att senast i slutet av 2016 uppfylla förhandsvillkoret för offentlig upphandling.
80. Europaparlamentet efterlyser också större transparens i urvalsprocessen och anser att förvaltningsmyndigheterna bör ta hänsyn till den allmänna opinionen avseende lokala problem på landsbygden när de beviljar bidragsansökningar. Parlamentet konstaterar att lokala aktionsgrupper kan spela en viktig roll i denna process.
81. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att i sina kommande granskningar ta med en undersökning av resultat aspekterna med avseende på infrastrukturprojekt på landsbygden och förväntar sig de förändringar som kommissionen gjorde för programplaneringsperioden 2014–2020, på grundval av tidigare fastställda problem, kommer att innebära att man uppnår den eftersträvade förbättringen.
82. Europaparlamentet begär att kommissionen och medlemsstaterna inför krav som ålägger stödmottagare att säkerställa långsiktig hållbarhet och ordentligt underhåll av den infrastruktur som finansierats av EU-investeringar, och att kontrollera genomförandet av respektive krav.
83. Europaparlamentet kräver att medlemsstaterna fastställer en rimlig tidsram för behandlingen av bidrags- och betalningsansökningar och att de följer denna, eftersom de flesta stödmottagare redan har utnyttjat överbrygningskrediter för att avsluta arbeten.
84. När det gäller programperioden 2014–2020 rekommenderar Europaparlamentet att kommissionen och medlemsstaterna bör samla in aktuella, relevanta och tillförlitliga uppgifter som ger användbar information om de finansierade projektens och åtgärdernas resultat. Parlamentet förväntar sig att denna information gör det möjligt att dra slutsatser om hur ändamålsenligt och effektivt medlen har använts, att identifiera vilka åtgärder och typer av infrastrukturprojekt som bidrar mest till EU-målen och att den ger en tillförlitlig grund för hur förvaltningen av åtgärderna kan förbättras.
85. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att tydliga, specifika och, vid behov, kvantifierade mål fastställs för de projekt för vilka medel anslås, och därmed underlätta genomförandet av övervakningen av dessa projekt och ge förvaltningsmyndigheterna användbar återkoppling.
86. Europaparlamentet konstaterar att lokalt ledd utveckling är ett viktigt verktyg för att övervinna de brister som revisionsrätten konstaterat.

Del VII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 1/2016 "Är kommissionens resultatmätningssystem för jordbrukarnas inkomster väl utformat och baserat på tillförlitliga uppgifter?"

87. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att utveckla en mer heltäckande statistisk ram för hur uppgifter ska tas fram om jordbrukshushållens disponibla inkomster för att få en bättre bild av jordbrukarnas levnadsstandard. Parlamentet anser att i detta syfte bör kommissionen i samarbete med medlemsstaterna utifrån en gemensam metod överväga hur man bäst utvecklar och kombinerar de statistikinstrument som unionen redan har.
88. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att förbättra ramen för jämförelsen av jordbrukarnas inkomster med inkomsterna i andra ekonomiska sektorer.
89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla räkenskaperna för jordbruket så att deras potential kan utnyttjas bättre och
 - de kan ge mer detaljerad information om de faktorer som påverkar jordbruksinkomsten,
 - säkerställa att regionala uppgifter kan överföras baserat på formella överenskommelser med medlemsstaterna.

90. Europaparlamentet anser att kommissionen bör undersöka om räkenskaperna för jordbruket kan vidareutvecklas så att de ger en rimlig uppskattning av det ekonomiska värdet på de kollektiva nyttigheter som produceras av jordbrukssektorn och se till att uppgifter om räkenskaperna för jordbruket används på lämpligt sätt i inkomstindikatorerna.
91. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att basera sin analys av jordbrukarnas inkomster på indikatorer som tar hänsyn till den aktuella situationen inom jordbruket och på tillräckliga och enhetliga uppgifter om alla mottagare som åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken riktas till. Parlamentet anser att detta skulle kunna göras med hjälp av synergieffekter mellan de administrativa uppgifter som redan finns eller genom en vidareutveckling av informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter eller andra lämpliga statistikverktyg.
92. Mot bakgrund av räkenskaperna för jordbrukets betydelse vid övervakningen av den gemensamma jordbrukspolitiken anser Europaparlamentet att kommissionen bör införa regelbunden kvalitetsrapportering om räkenskaperna för jordbruket och skaffa sig rimliga garantier för att medlemsstaterna inför en kvalitetssäkringsram för att se till att de uppgifter som medlemsstaterna lämnar är jämförbara och har sammanställts i enlighet med de kvalitetskriterier som gäller för europeisk statistik.
93. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att försöka komma till rätta med de konstaterade bristerna i genomförandet av informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter genom att komma överens med de berörda medlemsstaterna om en tydlig tidsplan och uppmantra dem att bättre utnyttja systemets potential.
94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla de nuvarande kvalitetssystemen för medlemsstaternas upprättande av statistik från räkenskaperna för jordbruket för att se till att de sektorer och storleksklasser av jordbruksföretag som är intressanta för den gemensamma jordbrukspolitiken är tillräckligt väl representerade i alla medlemsstater och även speglar de val som medlemsstaterna har gjort när det gäller olika alternativ inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
95. Med hänsyn till de brister som revisionsrätten har identifierat rekommenderar Europaparlamentet kommissionen att se till att informationen om vilka effekter åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken har på jordbrukarnas inkomster blir mer tillförlitlig och fullständig genom att
 - från början fastställa lämpliga operativa mål och utgångsvärden som effekterna av åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken kan jämföras med för nästa programperiod,
 - i samband med sina utvärderingar komplettera den nuvarande ramen för resultatindikatorer med andra relevanta uppgifter av god kvalitet för att mäta de resultat som uppnåtts,
 - också i samband med sina utvärderingar bedöma hur ändamålsenliga och effektiva åtgärderna till stöd för jordbrukarnas inkomster är.

Del VIII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2016 "Bekämpning av eutrofieringen i Östersjön: fler och mer ändamålsenliga åtgärder krävs"

96. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport och presenterar sina rekommendationer nedan.
97. Europaparlamentet beklagar djupt att man har haft begränsad framgång med att minska utsläppen av näringsämnen, trots att unionen mellan 2007 och 2013 bidrog med 14,5 miljarder EUR till åtgärder för att rena avloppsvatten och skydda grundvatten i unionens medlemsstater i Östersjöområdet, utöver 44 miljoner EUR till förbättring av vattenkvaliteten i Ryssland och Vitryssland 2001–2014. Parlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt kostnadseffektiviteten i de ovannämnda åtgärderna.
98. Europaparlamentet understryker att eutrofiering är ett av de största hindren för att uppnå en god ekologisk status i Östersjön. Europaparlamentet betonar att man måste bekämpa eutrofieringen i ett av världens mest förorenade hav. Parlamentet beklagar därför att endast begränsade framsteg har gjorts med att minska utsläppen av näringsämnen inom ramen för Helsingforskommissionens (Helcoms) program för minskning av näringsämnen som innebär att varje baltisk stat får ett mål för att minska näringsämnena. Parlamentet beklagar att några medlemsstater bara delvis har genomfört EU-direktivet.
99. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna bör utforma sina nitratprogramförfaranden på grundval av de senaste vetenskapliga beläggen och råden.
100. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att begära att medlemsstaterna samlar in information om kostnadseffektiviteten i åtgärderna för att minska näringsämnesbelastningen så att framtida åtgärdsprogram kan utarbetas utifrån en tillförlitlig analys.
101. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att göra övervakningsuppgifterna om näringstillförseln till Östersjön mer tillförlitliga, eftersom tillförlitligheten inte är garanterad.

102. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att säkerställa att medlemsstaterna fastställer nitratkänsliga områden på ett effektivt sätt, så att tillräckliga åtgärder kan sättas in i mycket känsliga områden och så att man kan undvika att lägga onödiga bördor på jordbrukare som bedriver verksamhet i områden som inte är nitratkänsliga. Parlamentet betonar att medlemsstaterna i Östersjöområdet bör ompröva sina fastställanden av nitratkänsliga områden.
103. Europaparlamentet noterar med oro bristen på ändamålsenlighet i åtgärder som ska minska föroreningar orsakade av näringsämnen i avloppsvatten från tätbebyggelse. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en effektiv uppföljning av genomförandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse⁽¹⁾ och att säkerställa att medlemsstaterna till fullo följer direktivet.
104. Europaparlamentet beklagar att Helcom-rekommendationerna endast delvis har uppnåtts och genomförts enligt EU-direktivet för särskilda aktiviteter.
105. Europaparlamentet noterar att hävstångseffekten av finansieringen av projekten i Ryssland och Vitryssland har varit hög. Parlamentet är dock oroat över förseningarna i projekten, som kan leda till avsevärda resursförluster. Parlamentet uppmanar kommissionen att gå vidare med sitt arbete i detta avseende och att inrikta sig mer på de förorenare som Helcom har identifierat som de värsta. Parlamentet anser också att man i fråga om samarbetet mellan unionen och tredjeländer bör kartlägga och i stor omfattning tillämpa bästa praxis.

Del IX – Revisionsrättens särskilda rapport nr 4/2016 ”Europeiska institutet för innovation och teknik måste ändra sitt arbetssätt och delar av sin utformning för att få de förväntade effekterna”

106. Europaparlamentet välkomnar rapporten om Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT), och redovisar sina iakttagelser och rekommendationer nedan.
107. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens slutsatser och rekommendationer.
108. Europaparlamentet noterar att revisionsrätten har identifierat flera brister i nyckelbegreppen och verksamhetsrutinerna, och utfärdat fyra rekommendationer om EIT vill bli ett banbrytande innovativt institut.
109. Europaparlamentet påminner om ansvarsfrihetsförfarandena för 2012 och 2013 för EIT, där beslutet att bevilja EIT ansvarsfrihet sköts upp, på grund av bristande säkerhet i fråga om lagligheten och korrektheten när det gäller EIT:s bidragstransaktioner, olämpliga bevis på att dess bidrag inte översteg taket på 25 % av kunskaps- och innovationsgruppernas (KI-grupperna) totala utgifter, en stor del av överföringar som inte hade genomförts och förseningar i genomförandet av rekommendationerna från kommissionens tjänst för internrevision.
110. Europaparlamentet anser att revisionsrättens senaste rapport ger upphov till allvarliga farhågor om EIT:s grund, finansieringsmodell och verksamhet.
111. Europaparlamentet noterar kommissionens svar på rapporten, i vilket kommissionen ger sina synpunkter på fakta och slutsatser. Parlamentet konstaterar att kommissionen håller med om de flesta av revisionsrättens rekommendationer.
112. Europaparlamentet noterar att rapporten fastställer att EIT gjorde flera förbättringar under 2015 som tycks överensstämma med revisionsrättens slutsatser och rekommendationer. Parlamentet noterar att en nära övervakning och utvärdering behövs för att kontrollera effekterna av dessa förbättringar.
113. Europaparlamentet betonar att varken ett flerårigt bidragsavtal mellan EIT och KI-grupperna och den fleråriga strategin för KI-grupperna bör stå i vägen för en årlig rapportering från KI-grupperna.
114. Europaparlamentet betonar att resultatövervakning och resultatbedömning är avgörande för det offentliga ansvarsutkrävandet och för att beslutsfattarna ska få fullständig information. Parlamentet understryker att detta också måste gälla för EIT och KI-grupperna.
115. Europaparlamentet noterar att kommissionsledamoten med ansvar för forskning, vetenskap och innovation 2015 införde begreppet ”öppen innovation” som det viktigaste policykonceptet för utformning av innovationspolitik på unionsnivå. Parlamentet anser inte att det är tydligt vilken roll EIT spelar i detta begrepp, och betonar att begreppet inte utgör en tydlig ram för utformning av en konsekvent och samordnad insats från kommissionens sida, med tanke på antalet strategier och instrument som ingår och antalet generaldirektorat som stöder innovation.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).

116. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en samordnad och effektiv innovationspolitik, i vilken ansvariga generaldirektorat finjusterar insatserna och instrumenten, och att informera parlamentet om detta arbete.
117. Europaparlamentet är oroat över att företag deltar i arbetet med att välja forskningsprojekt i KI-grupperna, och att detta kan leda till situationer där forskare är ekonomiskt eller på annat sätt förbundna med industrin och eventuellt inte längre anses vara oberoende. Parlamentet ger uttryck för denna oro mot bakgrund av den utveckling där företagens inflytande på vetenskap och grundläggande forskning har ökat.
118. Europaparlamentet förstår att EIT har i uppdrag att främja samarbete mellan högre utbildning, forskning och innovation. Parlamentet anser att företagen i slutändan kan vara de som gynnas mest genom att de är lagliga ägare till de innovativa produkter som förs ut på marknaden och får den ekonomiska vinsten. Parlamentet betonar behovet i denna situation att överväga möjligheten att införliva en struktur i samarbetsmodellen där utbetalade medel åtminstone delvis går tillbaka till EIT.
119. Europaparlamentet anser att ovannämnda förbättringar och kommissionens enighet med rekommendationerna gör att man kan se fram emot den fortsatta utvecklingen inom EIT.
120. Europaparlamentet uppmanar EIT att i sin årsrapport för 2016 ge den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten en djupgående analys av genomförandet av revisionsrättens rekommendationer.
121. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla parlamentet en uppföljningsrapport om genomförandet och övervakningen av revisionsrättens rekommendationer och om vilka åtgärder som har vidtagits i samband med dessa rekommendationer.

Del X – Revisionsrättens särskilda rapport nr 5/2016 "Har kommissionen sett till att tjänstedirektivet genomförs ändamålsenligt?"

122. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport, stöder dess rekommendationer och välkomnar att kommissionen godtar dem och kommer att beakta dem i framtiden.
123. Trots att tillhandahållandet av vissa tjänster inte omfattas av tjänstedirektivet ⁽¹⁾ noterar Europaparlamentet att det har ett mycket brett tillämpningsområde och att kommissionen därför var tvungen att införa en rad åtgärder för att garantera att direktivet tillämpas på ett korrekt sätt.
124. Europaparlamentet betonar att tjänstemarknaden inte har nått sin fulla potential och att ett framgångsrikt genomförande av tjänstedirektivet i hög grad påverkar tillväxt och sysselsättning. Parlamentet noterar att den potentiella ekonomiska nyttan med att direktivet genomförs fullt ut ännu inte är känd, men anser att kommissionen bör ta fram en studie för att göra en så tillförlitlig bedömning som möjligt av de kvantitativa outputvinsterna.
125. Europaparlamentet begär att man senare inkluderar fler sektorer för att i högre grad kunna undanröja sektorsvisa hinder för marknadsintegration, med det slutliga målet att undanröja hinder på den inre marknaden för tjänster och utveckla unionens fulla potential för tillväxt, konkurrenskraft och skapande av sysselsättning.
126. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna kunde ha använt de åtgärder som kommissionen har tillhandahållit för att stödja införlivandet, genomförandet och tillämpningen av direktivet på ett bättre sätt, särskilt genom att utbyta erfarenheter om problem under de olika stadierna av förfarandet, diskutera möjliga gemensamma lösningar och utbyta bästa praxis.
127. Europaparlamentet håller med om att kommissionen bör förkorta längden på överträdelseförfarandena så mycket som möjligt.
128. Europaparlamentet beklagar att företag och konsumenter inte hade tillräckligt med kännedom om, och inte i tillräcklig utsträckning använde, sådana instrument såsom gemensamma kontaktpunkter, informationssystemet för den inre marknaden och nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-net) vid problem i samband med tillämpningen av tjänstedirektivet.
129. Europaparlamentet noterar att tillhandahållandet av tjänster online fortsätter att vara begränsat på grund av osäkerhet för leverantörer och mottagare.

⁽¹⁾ Direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

Del XI – Revisionsrättens särskilda rapport nr 6/2016 "Program för utrotning, bekämpning och övervakning för att begränsa djursjukdomar"

130. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rekommendationer och kommissionens godtagande av dessa.
131. Europaparlamentet välkomnar att djursjukdomsprogrammen bedömdes vara framgångsrika och att den tekniska rådgivningen, riskanalyserna och mekanismen för prioritering av medel ansågs vara goda. Parlamentet välkomnar programmets positiva resultat för djurhälsan i unionen. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa denna framgångsrika strategi även i fortsättningen.
132. Europaparlamentet anser att de omfattande outputindikatorerna för de nationella programmen för utrotning, bekämpning och övervakning av vissa djursjukdomar och zoonoser bör förbättras ytterligare, särskilt när det gäller det tekniska genomförandet och de ekonomiska indikatorerna, vilket skulle möjliggöra en analys av programmets kostnadseffektivitet.
133. Europaparlamentet noterar kommissionens åsikt att det är svårt att fastställa programmets kostnadseffektivitet, särskilt eftersom det inte finns några modeller för detta ens på internationell nivå. Parlamentet konstaterar också att programmets kostnad i förhållande till nyttan har bevisats genom att sjukdomar spridits och att människor smittats och genom att liv har räddats.
134. Europaparlamentet noterar att utbytet av epidemiologisk information och snabb tillgång till historiska resultat skulle kunna stödjas bättre av de aktuella informationssystemen, vilket skulle möjliggöra en bättre samordning av kontrollverksamheten mellan medlemsstater. Parlamentet noterar att enligt kommissionen håller de nuvarande it-verktygen på att utvecklas för att bättre stödja medlemsstaterna. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att säkerställa att de utvecklade it-verktygen för utbytet av nödvändig information ger ett mervärde.
135. Europaparlamentet anser att kommissionen bör stödja tillgången på vaccin som medlemsstaterna kan använda när det är motiverat av epidemiologiska skäl. Parlamentet välkomnar det faktum att bankerna för vaccin/antigener redan har införts för två sjukdomar. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att fortsätta med en riskanalys som kan komma att fastställa ett potentiellt behov av banker för vaccin/antigener.
136. Europaparlamentet noterar att kommissionen godtar att medlemsstaterna systematiskt ska beakta aspekten vilda djur i veterinära program när detta är relevant.
137. Europaparlamentet noterar att programmen inte var lika framgångsrika i alla länder när det gällde att utrota djursjukdomar och att framstegen var ganska långsamma. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna prioritera dessa särskilda fall och utarbeta en detaljerad strategi som bidrar till att strömlinjeforma utrotandet av sjukdomarna, särskilt tuberkulos hos nötkreatur i Storbritannien och Irland samt brucellos hos får och getter i södra Italien.
138. Europaparlamentet noterar med oro att den lagstiftning som omfattar djursjukdomar fortfarande är alltför komplex och fragmenterad. Parlamentet välkomnar antagandet av en paraplylagstiftning i mars 2016 – förordningen om överförbara djursjukdomar (djurehälsolagen) ⁽¹⁾. Parlamentet noterar att den nya förordningen kommer att gälla i fem år efter antagandet. Parlamentet välkomnar att den nya förordningen kommer att innebära strömlinjeformade, enklare och tydligare bestämmelser.

Del XII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 7/2016 "Hur Europeiska utrikestjänsten förvaltar sina fastigheter runtom i världen"

139. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport och redovisar sina iakttagelser och rekommendationer nedan.
140. Europaparlamentet betonar att Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna har ett gemensamt intresse av att ytterligare utveckla det lokala samarbetet när det gäller förvaltning av fastigheter, varvid särskild hänsyn bör tas till säkerhetsfrågor, bästa valuta för pengarna och unionens image.
141. Europaparlamentet välkomnar ökningen av antalet projekt för att samlokalisera unionens och medlemsstaternas delegationer, och konstaterar att 17 samförståndsavtal om samlokalisering undertecknats. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att ytterligare finna möjligheter att utöka denna goda praxis. Parlamentet anser att denna politik bör inkludera innovativa strategier vars syfte är att fastställa både en samordnad strategi för samlokalisering med de medlemsstater som är angelägna att samlokalisera och lämpliga kostnadsbesparingsarrangemang relaterade till fastigheter och logistik.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurehälsolagen") (EUT L 84, 31.3.2016, s. 1).

142. Europaparlamentet beklagar den otillräckliga registreringen och bristerna i informationssystemet för förvaltningen av delegationernas kontorsfastigheter och bostäder. Parlamentet efterlyser en regelbunden granskning av fullständigheten och tillförlitligheten för de uppgifter som kodats av unionens delegationer.
143. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att förbättra sin förvaltningskontroll och sina övervakningsverktyg med avseende på alla kostnader som genereras inom fastighetspolitiken, i syfte att säkra en korrekt översikt över och uppföljning av samtliga utgifter. Parlamentet anser att man bör fokusera på att de tak som fastställts i fastighetspolitiken för att minska delegationskontorens totala årliga hyreskostnader ska respekteras, att tillräckliga bidrag ska betalas av samlokaliserade enheter, att löpande kostnader relaterade till samlokaliseringssituationer ska täckas och att kostnaderna ska vara korrekta i förhållande till de lokala marknadsförhållandena.
144. Europaparlamentet anser att rättslig och teknisk expertis i fastighetsförvaltning snabbt bör utvecklas, samtidigt som eventuella kostnadseffektiva lösningar beaktas, såsom att anlita extern expertis, t.ex. lokala mäklare, med uppgift att kartlägga marknaden eller eventuellt förhandla med hyresvärden.
145. Europaparlamentet stöder genomförandet av en medel- till långsiktig strategi för att kartlägga alla möjligheter – från investeringsprioriteringar eller förvärvsmöjligheter och förnyande av hyresavtal till möjligheten att dela lokaler med medlemsstater, varvid hänsyn också bör tas till personalprognoser samt policyplanering och policyutveckling.

Del XIII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 8/2016 ”Godstransporter på järnväg i EU: ännu inte på rätt spår”

146. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport, stöder dess rekommendationer och välkomnar att kommissionen godtar dem och kommer att beakta dem.
147. Europaparlamentet uppmärksammar de områden där behovet av åtgärder från medlemsstaterna och kommissionen är störst: avreglering av marknaden, trafikstyrningsförfaranden, administrativa och tekniska hinder, övervakning av och insyn i godstransportarbetet på järnväg, rättvis konkurrens mellan olika transportsätt, en enhetlig strategi för politiska mål och tilldelning av medel, och förbättrad samordning mellan medlemsstaterna och kommissionen i samband med urval, planering och förvaltning av projekt samt underhåll av järnvägsnätet.
148. Europaparlamentet noterar att kommissionen inte ordentligt bedömt konsekvenserna av de lagstiftningspaket som kommissionen sedan 2000 har tagit initiativ till för järnvägssektorn, särskilt godstransporter på järnväg. Parlamentet beklagar att de EU-medel som investerats i flera projekt inte kan anses vara kostnadseffektiva.
149. Europaparlamentet anser att om det aktuella läget i järnvägssektorn fortsätter kommer de ändrade målen för 2030 inte att uppfyllas.
150. Europaparlamentet anser att det är i medlemsstaternas intresse att införa en gemensam och obligatorisk konsekvensbedömning av framtida lagstiftning för godstransporter på järnväg för att säkerställa att de bristerna som avser oförenligheter mellan nätverk avhjälps på ett effektivt sätt.
151. Europaparlamentet noterar att järnvägssektorn generellt sett är mycket korporativ till sin natur, vilket eventuellt kan medföra att marknadsavregleringen snarare uppfattas som ett hot än en fördel.
152. Europaparlamentet anser att godstransporter på järnväg är en central aspekt av den inre marknaden för varor, och med tanke på deras enorma positiva potential i fråga om att uppnå klimatmål och minska användningen av vägtransporter uppmanar parlamentet med eftertryck kommissionen att ingjuta ny kraft i detta transportsätt inom ramen för strategin för den inre marknaden. Parlamentet vill se att det införs en strategi för godstransporter på järnväg.
153. Europaparlamentet vill se en omfattande utvärdering av unionens godstransporter på järnväg med särskild betoning på genomförandet av förordning (EU) nr 913/2010 ⁽¹⁾, bland annat inrättandet av en enda kontaktpunkt och tilldelning av tåglägen samt parallellt med detta en utvärdering av gods-korridorerna och korridorerna för Fonden för ett sammanlänkat Europa, även de projekt som redan godkänts inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa.
154. Europaparlamentet vill se en omfattande utvärdering av de nationella järnvägssystemens driftskompatibilitet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 913/2010 av den 22 september 2010 om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (EUT L 276, 20.10.2010, s. 22).

155. Europaparlamentet vill se en utvärdering av medlemsstaternas transportstrategier, utarbetade efter ingåendet av partnerskapsavtalen med avseende på gränsöverskridande harmonisering och TEN-T-korridorernas kompatibilitet.
156. Europaparlamentet vill se en åtgärdsplan till stöd för ett fullständigt och snabbt genomförande av det fjärde järnvägspaketet.
157. Europaparlamentet beklagar att flera av de hinder för en stark och konkurrenskraftig järnvägstransport i Europa som revisionsrätten fastställde i den särskilda rapporten nr 8/2010 fortsätter att hindra att framsteg görs inom sektorn.

Del XIV – Revisionsrättens särskilda rapport nr 9/2016 ”EU:s utgifter för den externa migrationspolitiken i länderna i södra Medelhavsområdet och det östra grannskapet fram till 2014”

158. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport och presenterar sina synpunkter och rekommendationer nedan.
159. Europaparlamentet noterar revisionsrättens kritiska hållning och det stora antal brister som revisionsrätten tar upp, särskilt den bristande effektiviteten när det gäller användningen av de tilldelade medlen.
160. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera revisionsrättens iakttagelser och att vidta de åtgärder som krävs för att undvika att samma misstag görs i migrationspolitiken under perioden 2014–2020. Parlamentet vill se att alla revisionsrättens rekommendationer följs.
161. Europaparlamentet anser att användningen av medlen bör vägledas av förbättrade övervaknings- och utvärderingssystem baserade på utgångsindikatorer, progressiva riktmärken och mätbara och realistiska mål. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över alla indikatorer, riktmärken och mål som finns i de nuvarande migrationsprogrammen.
162. Europaparlamentet anser att eftersom migrationskrisen innebär många sektors- och institutionsöverskridande utmaningar måste man ständigt eftersträva en omfattande och samordnad insats.
163. Europaparlamentet vill se en ständig förbättring av den strategiska förståelsen och ramen för unionens externa migrationspolitik och politiska modeller i förhållande till centrala aktörer för att se till att det råder klarhet samt ett samordnat och sammanhängande utnyttjande av de externa migrationsmekanismerna på kort, medellång och lång sikt, inom ramen för eller utanför unionens budget.
164. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på ett konstruktivt sätt engagera sig för en bättre samordning mellan instrument, mekanismer och relevanta intressenter för att förebygga migrationskriser.
165. Europaparlamentet uppmanar alla centrala aktörer att på ett adekvat sätt överväga ett balanserat förhållande mellan insatsernas flexibilitet, medlens komplementaritet, deras nivå och nödvändig hävstångseffekt samt möjliga synergieffekter och den totala additionaliteten av unionens insatser.
166. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att vederbörlig hänsyn ska tas till att stödet på lämpligt sätt inriktas på de olika och skiftande externa migrationsfrågorna, samtidigt som det även säkerställs att de utbetalade medlen kontrolleras tillräckligt för att undvika risken för förskingring och dubbelfinansiering.
167. Europaparlamentet anser att det finns ett avgörande behov av att förena kravet på bättre resultat med tillgängligheten till tillräckliga medel för att säkerställa en hög ambitionsnivå vid utformningen av unionens omfattande och hållbara svar på nuvarande och framtida utmaningar till följd av migrationskrisen. Parlamentet anser att det är lämpligt att hantera dessa utmaningar under förhandlingarna om halvtidsrevideringen av den fleråriga budgetramen, i syfte att öka budgeten för dessa medel.
168. Europaparlamentet anser att utöver finansieringsgapet utgör den nuvarande fragmenteringen av instrument med egna särskilda mål som inte är sammankopplade ett hinder för parlamentets kontroll av hur medlen används och identifieringen av ansvar, vilket därmed gör det svårt att tydligt bedöma de belopp som faktiskt används till stöd för externa migrationsinsatser. Parlamentet beklagar att detta leder till bristande effektivitet, transparens och ansvar. Parlamentet anser att det är nödvändigt att ändra användningsmöjligheterna för nuvarande politiska instrument med en tydlig och förnyad målstruktur, för att öka deras totala effektivitet och synlighet.

169. Europaparlamentet anser att unionens utgifter för extern migration måste betalas ut på ett mycket effektivare sätt och uppfylla kriterierna för mervärde för att ge människor drägliga levnadsvillkor i deras ursprungsländer och undvika ökade flöden av ekonomiska migranter.
170. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på ett konstruktivt sätt följa, bedöma och se över verksamheten hos Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som skulle inledas i oktober 2016.
171. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av EU:s förvaltningsfonder och avsikten att betala ut medel snabbare och på ett mer flexibelt sätt i nödsituationer, och att sammanföra olika finansieringskällor för att kunna angripa en kris i alla dess dimensioner.
172. Europaparlamentet noterar att förvaltningsfonder är en del av ett för ändamålet särskilt utformat svar, vilket visar att EU:s budget och den fleråriga finansieringsramen saknar de resurser och den flexibilitet som krävs för att på ett snabbt och heltäckande sätt kunna hantera större kriser. Parlamentet beklagar djupt att resultatet blir att budgetmyndigheten förbigås och att budgetens enhet undergrävs.
173. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att inrätta en ny krisreserv för Europeiska unionen som ska finansieras av frigjorda anslag, som en del av halvtidsrevideringen av den fleråriga budgetramen, för att snabbt reagera på krissituationer i unionen. Parlamentet uppmanar rådet att ge sitt fulla stöd till detta förslag.
174. Europaparlamentet understryker vikten av tillräckliga kontrollmekanismer för att säkra politisk kontroll av budgetgenomförandet inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att omedelbart vidta åtgärder för att utöka budget- och budgetkontrollmyndighetens involvering och bättre anpassa förvaltningsfonderna och andra mekanismer till budgetreglerna, i synnerhet genom att göra dem synliga i EU:s budget.
175. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte lämnat några detaljerade uppgifter om de faktiska utbetalningarna och uppmanar kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att stärka och förenkla kodifieringen i det finansiella informationssystemet för att förbättra spårningen och övervakningen av de belopp som är avsedda för externa migrationsinsatser.
176. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en omfattande databas för migrationsrelaterade EU-utgifter som ska innehålla information om alla avslutade, pågående och planerade projekt. Parlamentet anser att den interaktiva databasen ska förse intressenter och medborgare med resultaten, som ska åskådliggöras på världskartan och möjliggöra en sökning, filtrerad efter länder, projekttyp och berörda belopp.
177. Europaparlamentet anser att en framsynt hantering, såsom långsiktig krishantering, skulle vara effektivare än en ren reaktionspolitik.
178. Europaparlamentet påminner om parlamentets hållning när det gäller ett helhetsperspektiv för migrationen som bygger på en ny kombination av politiska åtgärder, bland annat stärkandet av samband mellan migration och utveckling, som innebär att man tar itu med de grundläggande orsakerna till migrationen, samtidigt som parlamentet förespråkar en förändring av de sätt på vilka migrationskrisen finansieras.

Del XV – Revisionsrättens särskilda rapport nr 10/2016 ”Ytterligare förbättringar krävs för att garantera att tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott är ändamålsenlig”

179. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna och rekommendationerna i revisionsrättens rapport.
180. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen ökar insynen i förfarandet vid alltför stora underskott (EDP) genom att regelbundet redogöra för sina bedömningar av hur länderna genomför de strukturreformer som föreslås inom ramen för EDP-förfarandet och genom att öka insynen i hur reglerna tillämpas.
181. Europaparlamentet anser att kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna, regelbundet bör rapportera till parlamentet om hur de landsspecifika EDP-förfarandena utförs.
182. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att fortsätta insatserna för att involvera nationella finanspolitiska nämnder och att säkerställa att den rådgivande europeiska finanspolitiska nämnden ges en formell roll i EDP-förfarandet. Parlamentet konstaterar att insynen i EDP-förfarandet har förbättrats under de senaste åren och förstår att det inte alltid är möjligt att offentliggöra politiskt känslig information.
183. Europaparlamentet rekommenderar att EDP-förfarandet i högre grad fokuserar på att minska offentliga skulder. Parlamentet noterar att endast 13 medlemsstater hade en skuldkvot på under 60 % av bruttonationalprodukten i slutet av 2014. Parlamentet påpekar att flera medlemsstater för närvarande har stora skulder, trots en svag återhämtning i unionen, och att de offentliga skuldnivåerna är högre i dag än 2010.

184. Europaparlamentet är medvetet om att regeln om skuldtaket först trädde i kraft inom ramen för EDP-förfarandet under 2011. Parlamentet anser att en minskning av de offentliga skuldnivåerna, i synnerhet i medlemsstater med stora skulder, avsevärt kommer att stärka den ekonomiska tillväxten på lång sikt.
185. Europaparlamentet rekommenderar att man säkerställer att tillräcklig flexibilitet bevaras i samband med tillämpningen av EDP-bestämmelserna inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten. Parlamentet betonar att eftersom oförutsedda händelser kan inträffa på området för den makroekonomiska politiken, måste en ram för sund ekonomisk styrning vara anpassningsbar för att kunna ta hänsyn till den ekonomiska utvecklingen.
186. Europaparlamentet anser att kommissionen bör säkerställa att tillämpningen av EDP-bestämmelser samordnas nära med strukturreformsåtgärder som antagits inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Del XVI – Revisionsrättens särskilda rapport nr 11/2016 "Att stärka den administrativa kapaciteten i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien: begränsade framsteg i en svår miljö"

187. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport, stöder dess rekommendationer och uppmanar kommissionen att ta hänsyn till dessa rekommendationer i arbetet med att stärka f.d. jugoslaviska republiken Makedoniens administrativa kapacitet.
188. Europaparlamentet är oroat över att det har gjorts begränsade framsteg när det gäller att stärka landets administrativa kapacitet och att inga större framsteg har gjorts i tillämpningen av denna lagstiftning på vissa nyckelområden, exempelvis utvecklingen av en professionell och oberoende offentlig förvaltning.
189. Europaparlamentet noterar att det endast har gjorts begränsade framsteg när det gäller att bekämpa korruption och öka insynen.
190. Europaparlamentet noterar dock att kommissionen arbetar i en svår politisk situation och möts av bristande politisk vilja och politiskt engagemang hos de nationella myndigheterna för att ta itu med de frågor som återstår att lösa. Parlamentet noterar att den pågående politiska krisens begränsningar spelade en roll för de finansierade projektens framgång.
191. Europaparlamentet noterar och ger sitt stöd till kommissionens viktiga roll för att lösa den politiska krisen i landet och välkomnar kommissionsledamotens involvering i medlingen i den politiska dialogen mellan de motstridiga politiska krafterna.
192. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta dialogen med de politiska ledarna över hela det politiska spektrumet samt med nationella myndigheter och experter på rättsväsende och brottsbekämpning, för att enas om aktiv kamp mot korruption och organiserad brottslighet och om genomförande av stränga åtgärder och mekanismer för att förebygga korruption och ekonomisk brottslighet i linje med landets straffrätt.
193. Europaparlamentet rekommenderar starkt att kommissionen utnyttjar den politiska dialogen och kontakterna med nationella myndigheter för att förbättra effektiviteten i systemet för offentlig upphandling och insynen i offentliga utgifter.
194. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera kampen mot korruption och beklagar avsaknaden av en ändamålsenlig nationell strategi i kampen mot korruption. Parlamentet påminner om att det behövs ett större politiskt åtagande från de nationella myndigheternas sida för att säkerställa hållbara resultat i detta avseende.
195. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) bygga vidare på resultaten av framgångsrika projekt som är hållbara, har ett kvantifierbart mervärde och genomfördes och användes i enlighet med reglerna.
196. Europaparlamentet välkomnar kommissionens inledande av projekt som är inriktade på civilsamhällets organisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med detta och att etablera starka förbindelser med de lokala icke-statliga organisationerna.
197. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram projekt som stärker rättigheterna och ställningen för visseblåsare som gör allmänheten uppmärksam på korruptionsfall och bedrägerier.
198. Europaparlamentet noterar att trots att många av projekten förvaltades väl var resultaten inte alltid hållbara eller uppnåddes inte ens. Parlamentet konstaterar dessutom att projekten inte alltid passade in i en konsekvent strategi som skulle stärka den administrativa kapaciteten. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra den strategiska planeringen och se till att projekten är hållbara och genomförbara genom att göra detta till ett villkor för projekten.

199. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att strikt följa principerna om sund ekonomisk förvaltning. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa till att ta fram projekt som också kan fungera som en språngbräda för ytterligare investeringar i landet. Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera projekt med stor potential inom nyckelområden som offentlig upphandling eller urvalsförfaranden, och att inte finansiera projekt med begränsade utsikter för hållbarhet.
200. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att reagera på ett mer flexibelt sätt på oväntade händelser, antingen genom att i god tid frigöra medel som behövs eller genom att dra in medel för att lösa frågor som dyker upp.

Del XVII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 12/2016 "Byråernas finansiering med hjälp av bidrag är inte alltid det bästa valet och man har inte kunnat visa att den finansierade verksamheten är ändamålsenlig"

201. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport och presenterar sina synpunkter och rekommendationer nedan.
202. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens slutsatser och rekommendationer.
203. Europaparlamentet noterar kommissionens och de berörda byråernas svar, som bland annat innehåller viktig information om åtgärder som vidtagits sedan revisionerna ägde rum.
204. Europaparlamentet betonar att byråerna har ansvaret för den fleråriga och årliga programplaneringen av och (det operativa och finansiella) genomförandet av de åtgärder som deras bidrag finansierar. Parlamentet anser därför att det är avgörande att byråerna förvaltar de bidragsfinansierade verksamheterna på ett ändamålsenligt sätt för att EU:s mål ska uppfyllas och politiken genomföras.
205. Europaparlamentet noterar att revisionsrätten har konstaterat att de granskade byråerna i allmänhet beviljade och betalade ut bidrag i enlighet med reglerna.
206. Europaparlamentet noterar dock att revisionsrätten har upptäckt vissa brister avseende finansieringsalternativ, upphandlingsförfaranden, kontrollsystem och resultatmätning, och har utfärdat fem rekommendationer för att åtgärda dessa brister.
207. Europaparlamentet noterar att en byrås strategiska motivering och val av finansieringsverktyg skulle kunna stärka verktygets effektivitet och ändamålsenlighet och därmed förbättra genomförandet av uppgifterna. Parlamentet framhåller att otillräcklig uppföljning av förhandsutvärderingar skulle kunna bidra till att byråerna väljer olämpliga finansieringsverktyg och utformade bidragen bristfälligt.
208. Europaparlamentet beklagar de mycket allmänna beskrivningarna av byråernas bidragsfinansierade verksamhet och de vaga beskrivningarna av uppnådda resultat, vilket leder till ofullständiga årliga arbetsplaner.
209. Europaparlamentet noterar betydelsen av att anpassa byråernas bidragsfinansierade åtgärder till deras uppdrag och strategiska mål. Europaparlamentet uppmanar därför alla byråer att fastställa särskilda riktlinjer och kriterier som hjälp för att välja det särskilda finansieringsverktyget, på grundval av en analys av byråernas behov och resurser, de mål som ska uppnås, de potentiella stödmottagare som avses, den konkurrensnivå som behövs och de lärdomar som dragits av tidigare val.
210. Europaparlamentet noterar att det bör framgå av byråernas arbetsprogram vilka verksamheter som ska genomföras med hjälp av bidrag, vilka specifika mål och förväntade resultat som ska uppnås genom de bidragsfinansierade åtgärderna och vilka planerade finansiella resurser och personalresurser som behövs för att genomföra de bidragsfinansierade åtgärderna.
211. Europaparlamentet anser att fastställandet av strategiska mål, målinriktade resultat och effekter är av yttersta vikt för att en väldefinierad årlig programplanering.
212. Parlamentet understryker att vissa byråers regelverk föreskriver att de måste använda bidragsförfaranden. Parlamentet noterar emellertid med oro att byråerna inte på ett systematiskt sätt övervägt alla tillgängliga finansieringsalternativ och att bidrag inte alltid varit det lämpligaste verktyget. Parlamentet noterar vidare revisionsrättens iakttagelse att bidragsförfaranden innebär att stödkriterierna är mer restriktiva och finansieringskriterierna mindre strikta än vid upphandling och de bör därför inte vara standardalternativ för finansiering. Parlamentet anser dock att en noggrann balans bör upprätthållas mellan dessa svagheter i bidragsförfaranden och de administrativa kostnaderna för upphandlingsförfaranden, och instämmer därför inte med revisionsrättens iakttagelse att offentlig upphandling bör vara standardalternativet.
213. Europaparlamentet är oroat över revisionsrättens iakttagelse att de berörda byråerna har misslyckats med att inrätta lämpliga övervakningssystem och efterhandsutvärderingar. Parlamentet uppmanar byråerna att utveckla utvärderingar i efterhand för att förbättra sin övervakning och rapportering av de bidragsfinansierade verksamheterna.

214. Europaparlamentet betonar att resultatövervakning och resultatbedömning är avgörande för det offentliga ansvarsutkrävandet och för att beslutsfattarna ska få fullständig information. Parlamentet betonar att detta är desto mer relevant för byråerna på grund av deras decentraliserade karaktär. Parlamentet uppmanar byråerna att införa system för övervakning och rapportering som baseras på resultat- och effektinriktade centrala resultatindikatorer och resultatet av efterhandsutvärderingar. Parlamentet anser att användningen av centrala resultatindikatorer är avgörande för övervakningen och utvärderingen av framsteg, effekter och resultat.
215. Europaparlamentet noterar med oro att centrala resultatindikatorer fortfarande är mer inriktade på input och output än på resultat och effekter. Parlamentet uppmanar byråerna att utforma sina centrala resultatindikatorer på ett mer strategiskt sätt och att basera dem på resultat och effekter.
216. Europaparlamentet uppmanar byråerna att utarbeta och genomföra en riskbedömning med avseende på utvärderingen av de årliga arbetsplanerna för att förbättra effektiviteten genom ett mer korrekt genomförande, övervakning och utvärdering.
217. Europaparlamentet rekommenderar en strategisk tilldelning av finansiella verktyg för kortsiktiga mål i syfte att fatta mer korrekta finansieringsbeslut.
218. Europaparlamentet uppmanar unionsbyråernas nätverk att bistå byråerna med att förbättra finansieringsförfarandena och särskilt förfarandena för resultatövervakning.
219. Europaparlamentet betonar särskilt revisionsrättens slutsatser avseende bidragsförfarandena och behovet av transparens, likabehandling och undvikande av potentiella intressekonflikter. Parlamentet uppmanar de berörda byråerna att snarast genomföra revisionsrättens rekommendationer.
220. Europaparlamentet uppmanar byråerna att tillämpa särskilda bidragsförfaranden för att inrätta formella interna förfaranden när det gäller principerna om öppenhet och likabehandling och skydd mot de potentiella intressekonflikterna. Parlamentet understryker att byråerna av denna anledning bör förbättra de kontrollsystem som gäller genomförandet av bidragsfinansierade projekt.
221. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de byråer som granskades i denna särskilda rapport att tillhandahålla parlamentet en uppdatering av genomförandet av rekommendationerna.

Del XVIII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 13/2016 ”EU-stöd för att stärka den offentliga förvaltningen i Moldavien”

222. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport, stöder dess rekommendationer och uppmanar kommissionen att ta hänsyn till dessa rekommendationer i arbetet med att stärka Republiken Moldaviens administrativa kapacitet.
223. Europaparlamentet noterar med oro att unionen endast delvis har bidragit till att stärka den offentliga förvaltningen och att revisionsrätten har konstaterat ett antal brister, inbegripet i utformningen och genomförandet av de granskade programmen och projekten.
224. Europaparlamentet noterar dock att kommissionen arbetar i en svår politisk situation med omfattande korrupktion och många brister i de offentliga institutionerna, såsom alltför stor byråkrati, bristande fokus på kärnfunktioner, hög personalomsättning, låg effektivitet och avsaknad av ansvarsskyldighet. Parlamentet konstaterar även att Moldavien är hårt drabbat av politisk instabilitet, ekonomisk oro, djup fattigdom och massiv utvandring.
225. Europaparlamentet noterar att den särskilda politiska situationen och de yttre faktorerna spelade en viktig roll för de budgeterade programmens framgång och att programmen faktiskt i flera fall låg utanför kommissionens kontroll, men att det förekom konkreta brister som kommissionen kunde ha åtgärdat.
226. Europaparlamentet noterar att de brister som revisionsrätten konstaterade omfattade långsam reaktion från kommissionens sida på plötsliga händelser, dålig anpassning av programmen till de moldaviska nationella strategierna, en avsaknad av ambitiösa mål, vaga och otydliga villkor, och avsaknad av motivering för att bevilja ytterligare incitamentsbaserade medel.
227. Europaparlamentet ber kommissionen att uppmuntra de moldaviska motparterna att utveckla systematiska och tydligt utformade nationella strategier, som skulle omfatta tydliga och mätbara mål, och att bättre koppla utformningen av programmen i landet till dessa strategier.

228. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra förhandsbedömningar för att tydligt bedöma finansieringsbehoven och skapa en fokuserad och motiverad budgetplanering.
229. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera kampen mot korruption och beklagar avsaknaden av en verkligt ändamålsenlig nationell strategi i kampen mot korruption. Parlamentet välkomnar att man har utnämnt en rådgivare på hög nivå för korruptionsbekämpning vid premiärministerns kansli. Parlamentet påminner dock om att det behövs en mer ambitiös och effektiv strategi och ett större politiskt åtagande från de nationella myndigheternas sida för att säkerställa hållbara resultat i detta avseende. Parlamentet uppmanar de nationella myndigheterna att som en prioritering fokusera på kampen mot korruption och på att uppnå större transparens och integritet inom den offentliga förvaltningen.
230. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta dialogen med de politiska ledarna över hela det politiska spektrumet samt med nationella myndigheter och experter på rättsväsende och brottsbekämpning, för att enas om aktiv kamp mot korruption och organiserad brottslighet och om genomförande av stränga åtgärder och mekanismer för att förebygga korruption och ekonomisk brottslighet i linje med landets straffrätt.
231. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram projekt som stärker rättigheterna och ställningen för visselblåsare som gör allmänheten uppmärksam på korruptionsfall och bedrägerier.
232. Europaparlamentet noterar att stödet främst tillhandahölls i form av sektorsuppdelat budgetstöd (74 % av stödet) och projekt. Parlamentet beklagar att budgetstödet hade begränsad effekt när det gällde att stärka den offentliga förvaltningen.
233. Europaparlamentet noterar med oro att sektorsuppdelat budgetstöd är en mycket riskabel metod för budgetfördelning, särskilt i Moldavien, vars offentliga förvaltning är paralyserad av massiv korruption och domineras av den lokala oligarkin. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över de metoder som används på grundval av en noggrann riskanalys.
234. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda metoder som leder till synliga och konkreta resultat för Moldaviens medborgare.
235. Europaparlamentet konstaterar att projektutformningen generellt var relevant, även om den saknade samordning när det gäller tillämpningsområde och tidsplan, och att det tekniska biståndet till utvecklingen av administrativ kapacitet borde ha kommit tidigare.
236. Europaparlamentet beklagar att trots att projekten i allmänhet gav förväntade resultat var dessa inte alltid hållbara, delvis på grund av den politiska viljan och yttre faktorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på resultaten av framgångsrika projekt som är hållbara, har ett kvantifierbart mervärde och genomfördes och användes i enlighet med reglerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra den strategiska planeringen och se till att projekten är hållbara och genomförbara genom att göra detta till ett villkor för projekten.
237. Europaparlamentet noterar att projekten delvis bidrog till att stärka den offentliga förvaltningen, men att de inte alltid var anpassade till den moldaviska förvaltningens behov eller mål. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrikta projekten mer specifikt på de konkreta nationella behoven.
238. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att strikt följa principerna om sund ekonomisk förvaltning. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa till med att utforma projekt som skulle bana vägen för ytterligare investeringar i landet och att inleda ett samarbete med internationella finansinstitut i detta avseende. Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera projekt med stor potential inom nyckelområden som offentlig upphandling eller urvalsförfaranden, och att inte finansiera projekt med begränsade utsikter för hållbarhet.
239. Europaparlamentet konstaterar med oro att trots att kommissionen under 2012 utvecklade en mer systematisk riskanalys, styrkommittéer på hög nivå för budgetstödåtgärder och ett system för tidig varning som ska användas när risker materialiseras, kunde man inte i tid upptäcka "århundradets stöld", då 1 miljard USD av insättarnas medel, eventuellt även bidrag från EU-medel, förskingrades i en enorm korruptionsskandal. Parlamentet noterar att budgetstödbetalningarna slutligen avbröts i juli 2015 och att återupptagandet kommer att ske på villkor att den makroekonomiska och finanspolitiska situationen förbättras och ett IMF-avtal ingås.
240. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra systemet för tidig varning och riskanalysen för att snabbare och på ett mer flexibelt sätt reagera på potentiella risker.

241. Europaparlamentet konstaterar att uppbyggnaden av en förvaltningskapacitet i Moldavien är en nyckelfråga eftersom landet inte har full kontroll över hela sitt territorium, vilket ger pro-ryska styrkor incitament till separatistiska tendenser. Parlamentet påminner om att Moldavien har ett europeiskt perspektiv och därför är en strategisk partner för unionen.
242. Europaparlamentet beklagar att Moldaviens nuvarande politiska instabilitet orsakar långvariga skador på trovärdigheten hos landets demokratiska institutioner, vilket leder till begränsade framsteg mot demokrati, minskat stöd för integration i unionen och ökade pro-ryska politiska initiativ.
243. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt engagemang i Moldavien, i syfte att stärka den politiska associeringen och ekonomiska integrationen mellan unionen och Moldavien. Parlamentet betonar vikten av att unionen stöder, vägleder och övervakar prioriterade reformer som syftar till att åtgärda politiseringen av de statliga institutionerna och den strukturella korruptionen samt till att reformera den offentliga förvaltningen för att uppnå dessa mål.

Del XIX – Revisionsrättens särskilda rapport nr 14/2016 "EU:s politiska initiativ och ekonomiska stöd till integrering av romer: stora framsteg har gjorts under det senaste årtiondet men det krävs ytterligare ansträngningar på fältet"

244. Europaparlamentet är medvetet om artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, direktiv 2000/43/EG⁽¹⁾ om likabehandling oavsett ras, direktiv 2000/78/EG⁽²⁾ om likabehandling i arbetslivet och direktiv 2004/38/EG⁽³⁾ om rätten att fritt röra sig i unionen.
245. Europaparlamentet gläder sig över rådets rambeslut från 2008 om bekämpande av rasism och främlingsfientlighet⁽⁴⁾, parlamentets resolution av den 9 mars 2011 om EU-strategin för integrering av romer⁽⁵⁾, kommissionens meddelande av den 5 april 2011 om EU:s ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020 (COM(2011) 173), rådets rekommendation av den 9 december 2013 om verkningfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsländerna⁽⁶⁾, samt kommissionens meddelande av den 17 juni 2015 Rapport om genomförandet av EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer 2015 (COM(2015) 299).
246. Europaparlamentet påminner om att integreringen av romer kräver att de inkluderas och att de kan åtnjuta samma rättigheter som alla europeiska medborgare, som de till fullo utgör en del av.
247. Europaparlamentet påminner om de gemensamma grundläggande principerna för integrering av romer⁽⁷⁾, det vill säga de tio gemensamma grundläggande principer som diskuterades vid det första möte som EU:s plattform för integrering av romer höll i Prag 2009, och senare infördes som en bilaga till slutsatserna från ett möte i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) som hölls den 8 juni 2009.
248. Europaparlamentet stöder revisionsrättens rekommendationer och uppmanar kraftfullt kommissionen och medlemsstaterna att snarast möjligt genomföra revisionsrättens rekommendationer.
249. Europaparlamentet beklagar den otillräckliga inkluderingen och integreringen av romerna under programperioden 2007–2013. Parlamentet kräver att man i samband med utarbetandet av unionens framtida strategiska ram i högre grad beaktar integrationsvårigheterna och den diskriminering som romer och andra marginaliserade befolkningsgrupper utsätts för.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EUT L 180, 19.7.2000, s. 22).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EUT L 303, 2.12.2000, s. 16).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁽⁴⁾ Rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former och uttryck för rasism och främlingsfientlighet med hjälp av straffrättslig lagstiftning (EUT L 328, 6.12.2008, s. 55).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2011 om EU-strategin för integrering av romer (EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 112).

⁽⁶⁾ EUT C 378, 24.12.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ Se bilaga III till särskild rapport nr 14/2016, s. 74–76.

250. Europaparlamentet beklagar att man i den undersökning som utförts av revisionsrätten inte baserade sig på ett bredare spektrum av länder i vilka romerna utgör en stor befolkningsgrupp, såsom Slovakien, Grekland eller Frankrike.
251. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa vilka missgynnade personer som de vill inrikta sig på, baserat på dessa personers behov och problem, och att särskilt uppmärksamma de romska befolkningsgrupperna vid tilldelningen av EU-medel.
252. Europaparlamentet beklagar att de sammanhållningspolitiska fonderna, som är de enda som finns tillgängliga för projekt som rör inkludering, integrering och bekämpning av diskriminering av romer, på grund av sin komplexitet inte i tillräcklig grad kan bidra till inkluderingen av romer och garantera deras tillgång till rättigheter.
253. Europaparlamentet anser att det av detta skäl förefaller nödvändigt att varje medlemsstat antar en färdplan för att analysera de verkliga effekterna av lagar, förordningar, administrativa bestämmelser och fonder som ska användas till stöd för romer, och att fastställa var administrativa resurser och kapaciteter på nationell, regional och lokal nivå bör förstärkas för att stödja införandet och förvaltningen av projekt som syftar till inkludering, integrering och bekämpning av diskriminering av romer.
254. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lämna detaljerad information om den finansiering som finns tillgänglig för romer, att analysera befintliga hinder och att ta hänsyn till detta i samband med förenklingen av fonderna.
255. Europaparlamentet bekräftar betydelsen i samband med tilldelningen av medel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna av att välja ut långsiktiga projekt till förmån för marginaliserade romska befolkningsgrupper.
256. Europaparlamentet understryker behovet av att införa mer flexibla urvalskriterier för projekt som avser integrering av romer och andra marginaliserade befolkningsgrupper.
257. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till nästa programperiod eller när de operativa programmen ses över, se till att målen för integrering av romer i den nationella strategin för integrering av romer återspeglas i ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna på alla operativa nivåer.
258. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och kommissionen att tillhandahålla relevanta och harmoniserade statistiska uppgifter om romerna, så att man bättre kan utvärdera deras sociala, administrativa och ekonomiska inkludering.
259. Europaparlamentet understryker att utestängning från bostadsmarknaden, hemlöshet, utestängning från utbildning, arbetslöshet och diskriminering när det gäller tillträdet till arbetsmarknaden ofta är avgörande inslag i marginaliseringen. Parlamentet betonar därför vikten av integrerade initiativ på området för bostäder, utbildning och tillträde till arbetsmarknaden till förmån för romer och andra marginaliserade befolkningsgrupper.
260. Europaparlamentet understryker att ett viktigt hinder i kampen mot diskriminering av romer är det mycket låga antalet fall av diskriminering som rapporteras till organisationer eller institutioner såsom polis eller sociala myndigheter. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att inkludera en strategi för att bekämpa institutionell diskriminering och åtgärda romernas bristande förtroende för institutionerna,
261. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i partnerskap med företrädare för marginaliserade befolkningsgrupper, i synnerhet de romska befolkningsgrupperna, och "specialiserade institutioner", inrätta ett utbildningsprogram för medlemsstaternas myndigheter för att bekämpa diskriminerande metoder och föregå med gott exempel för att främja integration via en sund, konstruktiv och effektiv dialog.
262. Europaparlamentet påminner om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI), som har en budget på 900 miljoner EUR för perioden 2014–2020 och som särskilt riktar sig till utsatta personer och kampen mot fattigdom och social utestängning.
263. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga inrättandet av en europeisk fond, som specifikt ska användas till förmån för integreringen av romer och andra marginaliserade befolkningsgrupper, och uppmanar kommissionen att säkerställa en adekvat kontroll av fondens utgifter.

264. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en verklig europeisk strategi för integrering av romer i form av en europeisk handlingsplan, som utarbetats och tillämpas på alla politiska och administrativa nivåer, med deltagande av företrädare för den romska befolkningsgruppen, och som bygger på de grundläggande värderingarna om jämlikhet, tillgång till rättigheter och icke-diskriminering. Parlamentet understryker att denna strategi måste bidra till en verklig integrering av romerna och deras tillgång till utbildning, sysselsättning, bostäder, kultur, hälsovård, delaktighet i samhällslivet, vidareutbildning och fri rörlighet i unionen.
265. Europaparlamentet understryker dock att det åligger medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder till stöd för romerna och att garantera en enhetlig tillämpning av den nationella lagstiftningen och samtliga rättigheter i landet, utan någon som helst diskriminering.

Del XX – Revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2016 "Förvaltade kommissionen det humanitära biståndet till konfliktdrabbade befolkningar i området kring de afrikanska stora sjöarna på ett ändamålsenligt sätt?"

266. Europaparlamentet välkomnar den särskilda rapporten om genomgången av risker med en resultatnriktad strategi för unionens utvecklings- och samarbetsåtgärder, och presenterar sina synpunkter och rekommendationer nedan.
267. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna att det humanitära stödet hade förvaltats ändamålsenligt, trots den svåra arbetsmiljön som präglas av osäkerhet och oförutsägbarhet, vilket gör ett effektivt genomförande till en riktig utmaning.
268. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina insatser för att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd när de lokala förhållandena tillåter detta. Parlamentet anser att detta eventuellt skulle kunna stödjas med hjälp av en permanent plattform för att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd. Parlamentet anser att en sådan plattform skulle bland annat kunna användas till att identifiera potentiella program som skulle kunna kombineras. Parlamentet anser att integrerade tillvägagångssätt med ett tydligt angivet samordningsmål och en sammanhängande land-/områdesstrategi som omfattar alla intressenter bör inrättas där så är möjligt.
269. Europaparlamentet uppmanar dessutom kommissionens avdelningar att se till att övergången från kortsiktiga humanitära åtgärder till långsiktiga utvecklingsinsatser förbättras och att med hjälp av en gemensam strategi som bygger på en gemensam ram för det humanitära biståndet och utvecklingsbiståndet, säkerställa en sammanhängande samordning, både mellan de olika EU-aktörerna och med andra internationella organisationer men även med avseende på nationella prioriteringar.
270. Europaparlamentet anser att en systematisk bedömning ska genomföras av det faktiska resultatet av de humanitära insatserna med en bedömning av de administrativa kostnaderna i regionen genom att lägga ett större fokus på effektivitet och att det bör utvecklas eventuella riktmärken för gemensamma och regelmässiga kostnader.
271. Europaparlamentet uppmanar i möjligaste mån till en bättre anpassning av tidsramarna till den miljö där insatserna ska göras för att undvika tidskrävande och kostsamma förlängningar.
272. Europaparlamentet uppmanar de relevanta EU- och FN-institutionerna att fullt ut följa och genomföra det ekonomiska och administrativa ramavtalet. Kommissionen uppmanas att rapportera till parlamentet om genomförandet av avtalet och de tillhörande riktlinjerna, och att kartlägga områden där förbättringar behövs och att lägga fram relevanta förslag i detta avseende.
273. Europaparlamentet påminner om att rapporteringen från FN och internationella organisationer bör säkerställa en så korrekt spårbarhet som möjligt för utgifterna, jämförelser med de operativa aspekterna av det bistånd som man kommit överens om i början av insatsen samt att användbar återkoppling bör ges till kommissionens avdelningar. Parlamentet betonar vikten av att kommissionens partnerorganisationer tillhandahåller rapporter i rätt tid till kommissionen för att möjliggöra en snabb hantering eller anpassning av de humanitära insatserna och finansieringsmetoderna.
274. Europaparlamentet betonar behovet av att förbättra FN:s ansvarsskyldighet och transparens med avseende på användningen av EU-medel samt resultatet av genomförandet av internationellt överenskomna humanitära och utvecklingsstrategiska inriktningar och mål.

275. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa resultatutvärderingar på nivån för åtgärder för humanitärt bistånd för att göra det möjligt att riktmärka åtgärder för humanitärt bistånd och dela bästa praxis.
276. Europaparlamentet beklagar förekomsten av informationen som är ofullständig eller inte tillräckligt resultatriktad, vilket hindrar kommissionen från att utöva sin tillsynsfunktion på ett korrekt sätt.
277. Europaparlamentet insisterar på att det är nödvändigt att uppnå bästa möjliga transparens och institutionell ansvarsskyldighet på alla nivåer genom att säkerställa tillgång till uttömmande och välgrundade budgetuppgifter och finansiella uppgifter som rör EU-finansierade projekt så att parlamentet har möjlighet att genomföra sin kontroll.

Del XXI– Revisionsrättens särskilda rapport nr 16/2016 ”EU:s utbildningsmål: programmen motsvarar målen men resultatmätningen är bristfällig”

278. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport, stöder dess rekommendationer och välkomnar att kommissionen godtar dem och kommer att beakta dem.
279. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen har genomfört revisionsrättens tidigare rekommendationer i sin rättsliga ram för Europeiska struktur- och investeringsfonder 2014–2020, vilket garanterar bättre valuta för pengarna, genom en resultatram och en resultatreserv, förhandsvillkor samt gemensamma output- och resultatindikatorer.
280. Europaparlamentet betonar att man måste fokusera på framsteg och resultat och välkomnar att det nya regelverket för programplaneringsperioden 2014–2020 omfattar bestämmelser om medlemsstaternas rapportering av resultat.
281. Europaparlamentet noterar bristerna i resultatmätningen, särskilt när det gäller fastställandet av output- och resultatindikatorer för projekt som genomförts under perioden 2007–2013. Tyvärr är resultatindikatorerna ännu inte helt tillförlitliga, och parlamentet förväntar sig att denna svaghet rättas till under senare delen av programperioden 2014–2020.
282. Europaparlamentet välkomnar trenden med färre elever som lämnar skolan i förtid och fler som fullbordar eftergymnasial utbildning. Medlemsstaterna bör anpassa sina nationella mål till EU-målen så att utbildningsmålen lättare kan uppnås.
283. Europaparlamentet noterar att målsysselsättningsgraden för nyutexaminerade i EU har fastställts till 82 % fram till 2020, och att fyra av de fem besökta medlemsstaterna ännu inte har uppnått detta mål. Parlamentet framhåller att dessa medlemsstater led av en allvarlig ekonomisk kris, från vilken de först nu håller på att återhämta sig. Det är fortfarande möjligt för dessa medlemsstater att uppnå och till och med överträffa detta mål.
284. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att upprätthålla en tillräcklig nivå på EU:s utbildningsinvesteringar, med tanke på den starka kopplingen mellan utbildningsresultat och anställbarhet.

Del XXII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 17/2016 ”EU-institutionerna kan göra mer för att underlätta tillträdet till sina offentliga upphandlingar”

285. Europaparlamentet välkomnar iakttagelserna och rekommendationerna i revisionsrättens rapport.
286. Europaparlamentet efterlyser en ökad transparens vid offentliga upphandlingar i EU-institutionerna samt på nationell nivå genom att handlingar och uppgifter om offentlig upphandling görs tillgängliga för allmänheten. Parlamentet anser att synligheten när det gäller EU-institutionernas upphandlingsverksamhet på internet är dålig och att informationen är otillräcklig, otydlig och utspridd på många olika webbplatser.
287. Europaparlamentet ställer sig helt bakom revisionsrättens rekommendation att EU-institutionerna bör skapa en enda gemensam elektronisk kontaktpunkt för sin upphandlingsverksamhet där ekonomiska aktörer kan få tillgång till all relevant information på en enda webbplats och ha kontakt med EU-institutionerna genom denna webbplats. Parlamentet anser att upphandlingsförfaranden, inklusive information om gällande bestämmelser, affärsmöjligheter, relevanta upphandlingsdokument, inlämning av anbud och all annan kommunikation mellan institutionerna och ekonomiska aktörer bör hanteras via en sådan elektronisk kontaktpunkt.

288. Europaparlamentet begär att kommissionens webbplats om EU-medel som betalats ut till alla medlemsstater bör offentliggöras på ett av institutionernas tre arbetspråk och innehålla samma uppgifter för alla medlemsstater, åtminstone kontraktets värde, föremålet för kontraktet, kontraktspartens namn, eventuella underleverantörers namn, kontraktslängden och eventuella ytterligare handlingar. Parlamentet påpekar att detta kommer att göra det möjligt för icke-statliga organisationer från alla medlemsstater och medborgarna att se hur pengarna används och hur kostnadseffektiva projekten är.
289. Europaparlamentet insisterar på att det är de upphandlande myndigheternas uppgift att säkerställa en offentlig upphandling som är marknadsbaserad, genererar ett tillräckligt antal anbud och tillhandahåller en balanserad tillgång för alla ekonomiska aktörer. Parlamentet håller med revisionsrätten om att för den pågående översynen 2016 av budgetförordningen bör kommissionen föreslå att man inför en särskild regelbok för offentlig upphandling. Parlamentet betonar att små och medelstora företag särskilt bör uppmuntras att delta, till skillnad från den nuvarande situationen där endast stora aktörer har en fördel. Det bör finnas regler om undersökning av marknaden före undertecknandet av fastighetskontrakt och om språkanvändningen vid upphandlingar i denna regelbok och avvikelser från 2014 års upphandlingsdirektiv⁽¹⁾ bör motiveras.
290. Europaparlamentet påminner om att de upphandlande myndigheternas användning av selektiva upphandlingsförfaranden avskräcker potentiella anbudsgivare och förhindrar transparens och information om hur skattebetalarnas pengar används. Parlamentet betonar att rådet under åren 2010–2014 använde sig av selektiva förfaranden för det stora flertalet av sina anbud och att alla EU-institutionerna tillsammans tilldelade 25 % eller fler av sina kontrakt genom ett selektivt förfarande. Parlamentet kräver att sådana förfaranden ska användas i ett mycket begränsat antal fall och motiveras ordentligt.
291. Europaparlamentet noterar att parlamentet på sin webbplats offentliggör en fullständig årlig förteckning över samtliga kontraktsparter som tilldelats kontrakt med ett värde på över 15 000 EUR, men att parlamentet inte offentliggör samtliga kontrakt. Parlamentet uppmuntrar alla institutioner att tillhandahålla fullständig information om alla kontraktsparter och kontrakt som tilldelats genom offentlig upphandling, även de fall som avser direkttilldelning eller selektiva förfaranden.
292. Europaparlamentet betonar behovet av ett bredare offentliggörande och upphandlingsmeddelanden som offentliggörs på ett transparent sätt för alla aktörer. Parlamentet påminner om att enligt revisionsrättens iakttagelser "använde Europaparlamentet ett förhandlat förfarande för att sluta ett fastighetskontrakt på 133,6 miljoner EUR för en byggnad i Bryssel, trots att byggnaden inte existerade när kontraktet undertecknades den 27 juni 2012", och ignorerade därmed bestämmelsen att enbart befintliga byggnader omfattas av undantaget från upphandling med så brett deltagande som möjligt enligt artikel 134.1 i tillämpningsföreskrifterna. Parlamentet understryker kraftfullt att alla ofärdiga byggnader eller byggnader som ännu inte har uppförts måste vara föremål för öppna och konkurrenskraftiga tilldelningsmetoder och anser att denna politik bör utvidgas till att omfatta alla fastighetskontrakt med tanke på kontraktens komplexitet och de stora belopp som det handlar om.
293. Europaparlamentet håller med revisionsrätten om att EU-institutionerna när det är möjligt bör dela upp kontrakt i delar för att öka deltagandet i sina upphandlingsförfaranden. Parlamentet understryker att rådet 2014 tilldelade ett ramavtal på tio år med ett värde på över 93 miljoner EUR för drift, underhåll, reparation och anpassning av tekniska installationer i rådets nuvarande eller framtida byggnader till ett enda företag utan att dela upp det i delar. Parlamentet påpekar att kommissionen gick till väga på samma sätt 2015 för sitt femåriga kontrakt "Ditt Europa – Rådgivning" – Europeiska unionens kostnadsfria juridiska rådgivningstjänst" med ett värde på nästan 9 miljoner EUR. Parlamentet betonar att bristen på uppdelning tillsammans med orimligt långa ramavtal (tio eller sju år, med ett rekord på 17 år för ett kontrakt som tilldelats av rådet för Justus Lipsius-byggnaden) förstör konkurrensen och uppmuntrar till bristande insyn och potentiell korrupcion. Parlamentet uppmanar därför samtliga institutioner att upphöra med dessa förfaranden som är helt i strid med den anda av transparens och god praxis som unionen bör främja.
294. Europaparlamentet kräver att alla EU-institutioner utvecklar och genomför lämpliga verktyg och metoder för granskningar och utvärderingar i syfte att erkänna och signalera förekomsten av oriktigheter. Parlamentet upprepar att det behövs bättre teknik för övervakning, upptäckt, analys och rapportering för att bekämpa bedrägerier och korrupcion. Parlamentet insisterar på att denna kunskap även måste ställas till medlemsstaternas förfogande. Parlamentet betonar den centrala roll som visseblåsare spelar för att avslöja försummelse, och påminner om att alla EU:s institutioner och byråer måste anta de bindande regler för skydd av visseblåsare enligt artikel 22c i tjänsteföreskrifterna som trädde i kraft den 1 januari 2014.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

295. Europaparlamentet håller med revisionsrätten om att kommissionen bör föreslå ändringar till unionens budgetförordning för att möjliggöra en snabb granskning av klagomål från ekonomiska aktörer som anser att de har behandlats orättvist. Parlamentet noterar att en sådan prövning ska göras innan de ekonomiska aktörerna får vända sig till Europeiska ombudsmannen eller unionens domstolar.
296. Europaparlamentet anser att brottsbekämpning vid offentlig upphandling först och främst kan säkerställas genom inrättandet av behöriga och oberoende utredande organ och byråer som är inriktade på att utreda korruption i samband med offentlig upphandling. Parlamentet påpekar att unionens institutioner och medlemsstater bör dela information och underrättelser om offentlig upphandling sinsemellan och med Olaf, Europol, Eurojust och andra utredningsorgan. Parlamentet rekommenderar med eftertryck att de institutioner som har utredningsbefogenheter, särskilt Olaf, bör förbättra sitt ärendehanteringssystem för att framställa rapporter och statistik om de olika typerna av anklagelser som utreds och om utredningarnas resultat.
297. Europaparlamentet stöder revisionsrättens slutsats att unionsinstitutionerna bör möjliggöra effektiv övervakning i efterhand av sin upphandlingsverksamhet bör upprätta ett offentligt arkiv med information om sina upphandlingskontrakt.
298. Europaparlamentet betonar att en central insamling av uppgifter om offentlig upphandling bidrar till att skapa meningsfull, korrekt och detaljerad statistik med målet att förhindra, upptäcka och utreda korruption vid offentlig upphandling och att vidta lämpliga motåtgärder. Parlamentet betonar att ett tillägg av uppgiftsfält i de centrala upphandlingsdatabaserna (även TED) skulle kunna varna för "rödflaggade" situationer med avseende på oriktigheter vid offentlig upphandling. Parlamentet uppmanar unionsinstitutionerna att säkerställa att sådana uppgiftsfält fylls i vid rätt tidpunkt och på ett fullständigt sätt.
299. Europaparlamentet understryker de utredande journalisternas och de icke-statliga organisationernas roll när det gäller att säkerställa transparens i offentliga upphandlingsförfaranden och upptäcka bedrägerier eller potentiella intressekonflikter. Parlamentet är fullständigt övertygat om att ovannämnda kategorier bör ha full tillgång till Arachne, Orbis och andra berörda instrument och databaser för att göra det möjligt att upptäcka alla misstankar om intressekonflikter eller korruption vid offentliga upphandlingar i EU-institutionerna samt i alla medlemsstater, särskilt med avseende på förvärv med EU-medel.
300. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck alla institutioner och byråer att alltid offentliggöra meritförteckningarna och intresseförklaringarna från mellanchefer och högre chefer, ledamöter, experter och alla typer av ledande organ eller strukturer, även när det handlar om utstationerade nationella experter från medlemsstaterna, eftersom sådana experters meritförteckningar alltid bör vara tillgängliga för allmänheten. Parlamentet understryker att en förklaring om att det inte föreligger några intressekonflikter som några institutioner och byråer fortfarande använder inte är den handling som bör offentliggöras, eftersom bedömningen av huruvida det föreligger någon intressekonflikt eller inte alltid bör göras av oberoende fristående organisationer eller organ.
301. Europaparlamentet uppmanar revisionsrätten att regelbundet offentliggöra register över alla missbruk som avser visseblåsarfall samt alla situationer med intressekonflikter eller svängdörrssituationer som upptäckts under övervaknings- eller granskningsprocesser, och begär att revisionsrätten åtminstone en gång per år offentliggör särskilda rapporter om politiken avseende intressekonflikter och de fall med intressekonflikter som har fastställts i alla EU:s byråer och gemensamma företag, särskilt i dem som är kopplade till industrin.
302. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rekommendation att EU-institutionerna bör använda sig av inbördes granskningar för att lära av varandra och utbyta bästa praxis på upphandlingsområdet.

Del XXIII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 18/2016 "EU:s system för certifiering av hållbara biodrivmedel"

303. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport, särskilt kommentarerna och rekommendationerna från revisionsrätten. Parlamentet noterar att kommissionen till fullo har accepterat fyra av fem rekommendationer och delvis accepterat en rekommendation. Parlamentet uppmanar kommissionen att på nytt överväga att till fullo acceptera rekommendationen om tillförlitligheten när det gäller uppgifterna från medlemsstaterna.

304. Europaparlamentet noterar att unionen anses vara ledande inom den globala miljöpolitiken, och att EU fastställer miljönormer på internationell nivå och tillhandahåller bästa praxis för skydd av miljön och upprätthåller en konkurrenskraftig närvaro på den globala marknaden. Parlamentet noterar att unionen i sitt sjunde miljöhandlingsprogram för 2050 fastställer målet "leva gott inom planetens gränser". Parlamentet noterar att en av prioriteringarna är att se till att "vårt välbefinnande och vår goda miljö bygger på en innovativ kretsloppsekonomi där ingenting slösas bort och där naturresurser förvaltas hållbart och biologisk mångfald skyddas, värderas och återställs på sätt som stärker vårt samhälles motståndskraft".
305. Europaparlamentet noterar att unionen i direktivet om förnybar energi ⁽¹⁾ gjort ett åtagande om att 2020 ska andelen energi från förnybara energikällor när det gäller alla former av transporter utgöra minst 10 %, vilket endast kan nås genom en betydande användning av biodrivmedel. Parlamentet noterar dock att själva produktionen av biodrivmedel kan kopplas till vissa risker i samband med markanvändningen och att det därför är nödvändigt att säkerställa deras hållbarhet.
306. Europaparlamentet betonar att införandet av ett effektivt och tillförlitligt system för certifiering av hållbara biodrivmedel är ett av de viktigaste stegen mot ett uppfyllande av de politiska prioriteringar som fastslås i det sjunde miljöhandlingsprogrammet. Parlamentet noterar att biodrivmedlens hållbarhet certifieras av frivilliga system som har erkänts av kommissionen. Parlamentet beklagar i detta avseende att revisionsrätten kommit fram till att unionens system för certifiering av hållbara biodrivmedel inte är helt tillförlitligt.
307. Europaparlamentet beklagar att kommissionens förfarande för erkännande inte tar hänsyn till en del av de centrala aspekterna när det gäller hållbarhet och rättvis handel, såsom konflikter avseende besittningsrätt till mark, tvångsarbete eller barnarbete, dåliga arbetsvillkor för jordbrukare, hälso- och säkerhetsrisker och inverkan av indirekt ändring av markanvändning, som i andra sammanhang anses vara ytterst relevanta. Parlamentet anser att detta innebär att kommissionens politik inte är konsekvent. Parlamentet uppmanar kommissionen att omforma sina bedömningsförfaranden på ett mer omfattande sätt och att ta med dessa aspekter i sitt kontrollförfarande för de frivilliga systemen. Parlamentet uppmanar kommissionen att kräva att de frivilliga systemen en gång om året utifrån sitt certifieringsarbete rapporterar alla uppgifter om dessa risker.
308. Europaparlamentet noterar att kommissionen hittills har lagt fram två rapporter om inverkan av EU:s biodrivmedelspolitik på den sociala hållbarheten i unionen och i tredjeländer och om inverkan på tillgången till livsmedel till överkomligt pris. Parlamentet beklagar att dessa rapporter endast innehåller begränsad information och otydliga slutsatser. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra rapporteringssystemet och förse parlamentet med en detaljerad analys i syfte att informera allmänheten om dessa viktiga frågor.
309. Europaparlamentet noterar med stor oro att produktionen av biobränsle kan konkurrera med odlingen av livsmedelsgrödor och att den omfattande spridningen av grödor som odlas för biodrivmedelsproduktion kan få en enorm inverkan på miljö- och hälsounormerna i utvecklingsländerna, t.ex. i Sydamerika eller södra Asien, och att detta kan leda till en omfattande avskogning och minskning av det traditionella jordbruket, vilket får långsiktiga socioekonomiska konsekvenser för lokalsamhällen. Parlamentet beklagar att kommissionen inte alls tar upp bredare utvecklingsfrågor i utvecklingsländerna i sina rapporter. Parlamentet uppmanar kommissionen att anta en mer enhetlig och konsekvent strategi för sin miljö-, energi- och utvecklingspolitik samt andra liknande frågor. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga särskild vikt vid de effekter som indirekta ändringar av markanvändningen har.
310. Europaparlamentet beklagar att kommissionen har erkänt frivilliga system som inte hade tillfredsställande kontrollrutiner för att garantera att ursprunget till biodrivmedel framställda av avfall verkligen var avfall eller att biodrivmedelsråvaror som odlats inom unionen verkligen uppfyllde unionens miljökrav på jordbruksområdet. Parlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera att producenter av råvaror till biodrivmedel i unionen verkligen uppfyller unionens miljökrav på jordbruksområdet. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla tillräckliga bevis för ursprunget till avfall och restprodukter som används vid produktion av biodrivmedel.
311. Europaparlamentet noterar med oro att några av de erkända systemen inte var tillräckligt transparenta eller hade förvaltningsstrukturer där endast ett fåtal ekonomiska aktörer var företrädare. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att de frivilliga systemen inte är föremål för någon intressekonflikt och att säkerställa en effektiv kommunikation med övriga intressenter.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara källor och om ändring och upphävande av direktiv 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

312. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att de frivilliga systemen och de ekonomiska aktörerna präglas av transparens genom att kräva att det inrättas en officiell webbplats för systemen där det ska finnas allmänt tillgänglig detaljerad information om de frivilliga systemen, deras certifieringsförfaranden, anställd personal, utfärdade certifikat, granskningsrapporter, klagomål och de ekonomiska aktörer som de samarbetar med.
313. Europaparlamentet noterar med oro att kommissionen inte övervakar hur de erkända frivilliga systemen fungerar och därmed inte kan få några garantier för certifieringarnas kvalitet. Parlamentet beklagar att det inte finns något särskilt system för klagomål vilket innebär att kommissionen inte kan kontrollera om klagomål hanteras korrekt. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa ett övervakningssystem som säkerställer om de frivilliga systemens certifieringsförfaranden följer de standarder som lagts fram för erkännande. Parlamentet uppmanar kommissionen att begära att de frivilliga systemen inrättar transparenta, användarvänliga, informativa och tillgängliga system för klagomål på sina webbplatser. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka systemen för klagomål och att vid behov vidta åtgärder.
314. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen utfärdar noter med anvisningar till de frivilliga systemen som kan bidra till att främja bästa praxis och ökad effektivitet. Parlamentet noterar dock att noterna inte är bindande och inte genomförts till fullo. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra dessa noter bindande för de frivilliga systemen för att se till att kraven uppfylls.
315. Europaparlamentet noterar att medlemsstaterna ansvarar för att se till att den statistik om hållbara biodrivmedel som rapporteras till kommissionen är tillförlitlig, men påpekar att det finns en risk för att statistiken överskattas. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa ett krav för medlemsstaterna att underbygga sin statistik med bevis i form av t.ex. ett intyg eller en deklARATION från den enhet som har ansvaret för att samla in uppgifter om biodrivmedel och överlämna dem till den nationella myndigheten, som skickar dem vidare till Eurostat.
316. Europaparlamentet påpekar på nytt att medlemsstaternas uppgifter ofta inte är möjliga att jämföra på grund av att de använder olika definitioner, vilket i princip gör det omöjligt att få en bild av den verkliga situationen. Parlamentet uppmanar kommissionen att harmonisera definitionen av ämnen som utgör avfall och som inte sedan tidigare finns med i förteckningen i direktivet om förnybar energi, men som används för produktion av avancerade biodrivmedel i anläggningar som fanns innan Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513⁽¹⁾ om ändring av direktivet om förnybar energi antogs.
317. Europaparlamentet noterar med oro att det särskilda värdet (dubbelräkning) av biodrivmedel som tillverkats av avfall och restprodukter ökar risken för bedrägerier. Parlamentet påpekar att det behövs en dialog mellan kommissionen och medlemsstaterna om övervakning och förebyggande av bedrägerier. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda en sådan dialog.
318. Europaparlamentet välkomnar exemplet på ett frivilligt system som nämns i revisionsrättens rapport, som innebär att höga krav ställs på en hållbar produktion som inte bara syftar till att förhindra skador på miljön, bland annat att skydda mark, vatten och luft, säkra arbetsvillkor och respekt för mänskliga rättigheter, arbetstagares rättigheter och markrättigheter. Parlamentet anser att detta är ett exempel på bästa praxis. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga inrättandet av en plattform för de frivilliga systemen där bästa praxis skulle kunna utbytas.

Del XXIV – Revisionsrättens särskilda rapport nr 19/2016 "Att genomföra EU:s budget med hjälp av finansieringsinstrument – lärdomar av programperioden 2007–2013"

319. Europaparlamentet välkomnar iakttagelserna och rekommendationerna i revisionsrättens rapport.
320. Europaparlamentet beklagar att den samlade överblicken över finansieringsinstrumenten inte visar på någon framgångsrik åtgärd för att förbättra investeringarna i unionen. Parlamentet noterar att i första hand kommissionen, men även medlemsstaterna, har tagit på sig större risker och beklagar att den privata sektorns bidrag till dessa varit obetydliga.
321. Europaparlamentet betonar de höga förvaltningskostnaderna och förvaltningsavgifterna i förhållande till den faktiska utbetalningen till slutmottagare. Parlamentet föreslår att skattetak ska fastställas för finansiella intermediärer. Parlamentet påpekar att storleken på specifika storleken på medlen i Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden bör ses över för att när så är möjligt dra fördel av de betydande besparingar som kan göras i kostnaderna för att genomföra instrumenten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 239, 15.9.2015, s. 1).

322. Europaparlamentet anser att kommissionen har goda förutsättningar att ge medlemsstaterna ytterligare vägledning om hur de ska inrätta sådana finansieringsinstrument i medlemsstaterna eller på EU-nivå (som förvaltas direkt eller indirekt av kommissionen). Parlamentet betonar betydelsen av att se till att finansieringsinstrument inte är föremål för oacceptabla arrangemang för skatteflykt.
323. Europaparlamentet är bekymrat över att skattebeslut i en del fall har använts för att göra finansieringsinstrumenten attraktivare för investerare i den privata sektorn. Parlamentet beklagar att kommissionen anser att förhandsbesked i skattefrågor i sig inte kan anses strida mot dess egen politik. Parlamentet uppmanar kommissionen att förhindra varje form av skattebeslut om användningen av unionens finansieringsinstrument.
324. Europaparlamentet instämmer i åsikten att de lärdomar som dragits från den granskade programperioden (2007–2013) ska återspeglas när finansieringsinstrumenten för europeiska struktur- och investeringsfonderna inrättas. Parlamentet anser särskilt att förslagen bör riktas in på prestationer och resultat, snarare än endast på efterlevnad. Parlamentet framhåller att projekten måste tillföra ett mervärde för den regionala specialiseringen och ekonomiska utvecklingen i europeiska regionerna.
325. Europaparlamentet beklagar att den rättsliga grunden under den förra perioden gjorde det möjligt för medlemsstaterna att frysa en del av bidragen på konton hos de banker och finansiella intermediärer som förvaltar fonderna, utan att medlen faktiskt används för sina avsedda syften. Parlamentet noterar de ändringar som kommissionen infört i sina riktlinjer om avslutande av program. Parlamentet uppmanar kommissionen att aktivt övervaka situationen i syfte att undvika sådan praxis i framtiden.
326. Europaparlamentet anser att multiplikatoreffekten bör illustrera i vilken omfattning den privata finansieringen attraherats av både unionens och medlemsstaternas ursprungliga finansiella bidrag. Parlamentet beklagar att iakttagelserna från revisionsrättens särskilda rapport visar att finansieringsinstrumenten inte lyckades attrahera privat kapital varken med delad eller med central förvaltning. Parlamentet anser att medlemsstaternas medfinansiering av finansiella instrument bör, tillsammans med unionens bidrag, ses som en del av den offentliga finansieringen.
327. Europaparlamentet begär att kommissionen i budgetförordningen ska fastställa en definition av finansieringsinstrumentens hävstångseffekt, som är tillämplig på EU-budgetens alla områden, och som klart och tydligt skiljer mellan hävstångseffekten från privata och nationella offentliga bidrag inom det operativa programmet och/eller ytterligare privata eller offentliga kapitalbidrag samt beaktar den berörda typen av instrument. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna ska anstränga sig ytterligare när det gäller insamling, hantering och delning av information om finansieringsinstrumentens revolverande effekt.
328. Europaparlamentet framhåller behovet att från början tillhandahålla tydliga och konkreta beräknade hävstångseffekter för framtida finansieringsinstrument. När det gäller Europeiska regionala utvecklingsfondens och Europeiska socialfondens finansieringsinstrument under programperioden 2007–2013 förväntar sig parlamentet att kommissionen ser till att medlemsstaterna lämnar fullständiga och tillförlitliga uppgifter om privata bidrag till kapitalet, både genom de operativa programmen och i tillägg till dem.
329. Europaparlamentet anser att innan ett beslut fattas om finansieringstekniska åtgärder för relevanta infrastrukturprojekt ska förvaltningsmyndigheterna se till att deras förslag vederbörligen motiveras genom en oberoende förhandsbedömning av hög kvalitet, baserad på en standardiserad och allmänt vedertagen metod. När kommissionen godkänner operativa program som omfattar berörda infrastrukturprojekt bör den kontrollera att de stämmer överens med en oberoende förhandsbedömning och se till att bedömningen håller god kvalitet.
330. Europaparlamentet rekommenderar att förvaltningsmyndigheterna kopplar ersättningen till fondförvaltare till kvaliteten på faktiskt gjorda investeringar, mätt i deras bidrag till uppfyllandet av det operativa programmets strategiska mål och till värdet på de resurser som återförts till verksamheten från investeringar som gjorts av instrumentet.
331. Europaparlamentet rekommenderar ett proaktivt tillvägagångssätt och tekniskt stöd på plats från förvaltningsmyndigheternas och EU-institutionernas sida när det gäller en bättre användning av finansieringsinstrumenten i regionen.
332. Europaparlamentet uttrycker sitt starka stöd för att kommissionen bör göra en jämförande analys av genomförandekostnaderna för bidrag och finansieringsinstrument (med central och delad förvaltning) när det gäller programperioden 2014–2020 för att ta reda på deras faktiska storlek och deras inverkan på förverkligandet av Europa 2020-målen och sammanhållningspolitikens elva tematiska mål. Parlamentet noterar att den informationen skulle vara särskilt relevant när lagstiftningsförslagen inför perioden efter 2020 ska utarbetas. Parlamentet efterlyser en fullständig resultatutvärdering före utgången av 2019 för att diskutera framtiden för sådana instrument.

Del XXV – Revisionsrättens särskilda rapport nr 20/2016 "Att stärka den administrativa kapaciteten i Montenegro: framsteg har gjorts men bättre resultat krävs på många centrala områden"

333. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport, stöder dess rekommendationer och uppmanar kommissionen att ta hänsyn till dessa rekommendationer i arbetet med att stärka Montenegros administrativa kapacitet.
334. Europaparlamentet gläder sig åt det faktum att unionens föranslutningsstöd har bidragit till att stärka den administrativa kapaciteten. Parlamentet noterar dock framsteg på många centrala områden endast har varit mycket långsamma.
335. Europaparlamentet beklagar att trots att projekten i allmänhet gav förväntade resultat var dessa inte alltid hållbara, delvis på grund av den politiska viljan och yttre faktorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på resultaten av framgångsrika projekt som är hållbara, har ett kvantifierbart mervärde och genomfördes och användes i enlighet med reglerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra den strategiska planeringen och se till att projekten är hållbara och bärkraftiga genom att göra detta till ett villkor för projekten.
336. Europaparlamentet beklagar det klena engagemanget från nationella myndigheter, vilket får negativa effekter på hur det administrativa kapacitetsuppbyggandet fortskrider. De nationella myndigheterna uppmanas att följa upp de resultat som projektet gett så att effektiviteten kan öka. Parlamentet betonar dock att stark politisk vilja behövs för att på ett effektivt sätt ta itu med frågan om att avpolitisera och disciplinera statsförvaltningen.
337. Europaparlamentet välkomnar det faktum att projekten i de flesta fall samordnades väl med andra projekt som får föranslutningsstöd eller där givare är inblandade. Parlamentet betonar att det också fanns fall av svagare samordning som lett till överlappningar mellan vissa av insatserna. Kommissionen uppmanas att bättre samordna sina åtgärder för Montenegro med andra projekt där många mottagare är inblandade.
338. Europaparlamentet beklagar att det i kommissionens rapport inte fanns tillräcklig information som visar på framsteg över tiden när det gäller att stärka den administrativa kapaciteten. Parlamentet noterar att rapporterna inte alltid behandlade samma delar av den offentliga administrationen och att kriterierna för att bedöma den administrativa kapaciteten inte alltid var tydliga, vilket gör jämförelser över tiden svårare.
339. Europaparlamentet välkomnar dock de nya rapporteringsmetoderna för den årliga utvärderingen i 2015 års framstegsrapport som lett till mer harmonisering av bedömningsskalorna och bättre jämförbarhet. Kommissionen uppmanas att i framtiden bygga vidare på detta rapporteringssystem.
340. Europaparlamentet noterar att kommissionen har använt icke-finansiella medel väl för att stödja en reformprocess i form av en politisk dialog, men betonar att viktiga frågor förblir olösta.
341. Europaparlamentet beklagar, trots att vissa resultat uppnåts under det senaste året för att genomföra korrupsionsbekämpande lagstiftning, att framstegen i kampen mot korrupcion förblir långsamma. Parlamentet betonar att hela rättsstatssystemet behöver generera mer resultat med särskilt fokus på att stärka kampen mot korrupcion och organiserad brottslighet. Parlamentet begär att kommissionen uppmanar nationella myndigheter att stärka sin kapacitet för att genomföra finansiella utredningar och skydda visselblåsare.
342. Europaparlamentet välkomnar att byrån för bekämpning av korrupcion inledde sitt arbete 2016. Parlamentet noterar dock att korrupcion förblir vanligt förekommande på många områden och fortfarande är ett allvarligt problem.
343. Europaparlamentet noterar att decentralisering av projektförvaltning kan leda till värdefullt kapacitetsuppbyggande i de operativa strukturerna tack vare detaljerade förhandskontroller. Parlamentet noterar vidare att verkliga resultat potentiellt kan uppnås genom spridning av den goda praxis för projektförvaltning som byggts upp i strukturerna för föranslutningsstöd till resten av den offentliga förvaltningen inom samma område. Kommissionen uppmanas att utnyttja dessa möjligheter för att göra kapacitetsuppbyggandet i Montenegro effektivare. Kommissionen uppmanas också att uppmanar de nationella myndigheterna att överväga att använda god praxis för kapacitetsuppbyggande.
344. Europaparlamentet noterar att Montenegro anses vara det land i regionen som kommit längst i sin anslutningsprocess. Parlamentet betonar att unionen har spelat en oersättlig roll i landet. Parlamentet beklagar dock att Montenegro på senare tid skakats av politisk instabilitet och polarisering och av en hårdnande kamp om inflytande mellan Ryssland och Nato, till vars styrkor Montenegro kommer att ansluta sig 2017. Kommissionen uppmanas att fortsätta den politiska dialogen med nationella myndigheter för att bidra till att uppnå kompromisser mellan regering och opposition.

Del XXVI – Revisionsrättens särskilda rapport nr 22/2016 "EU:s stödprogram för kärnkraftsavveckling i Litauen, Bulgarien och Slovakien: vissa framsteg har gjorts sedan 2011 men stora utmaningar väntar"

345. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens hängivna arbete för att avveckla kärnkraftverk, i enlighet med den nuvarande och 2011 års särskilda rapport ⁽¹⁾.
346. Europaparlamentet stöder revisionsrättens rekommendationer, och kommissionen accepterade helt och hållet majoriteten av dessa.
347. Europaparlamentet påminner om att budgetkontrollutskottet sedan 2012 särskilt intresserar sig för frågan om kärnkraftsavveckling, och att det därför anordnade informationsuppdrag till de tre kärnkraftverken under 2012, 2013 och 2014.
348. Europaparlamentet betonar att kärnsäkerhet är ytterst viktigt, inte bara för de berörda medlemsstaterna utan för befolkningen i hela unionen och dess grannskap.
349. Europaparlamentet betonar att man i Litauen måste prioritera bortskaftet och en säker lagring av kärnbränslestavarna i reaktor 2.
350. Europaparlamentet påminner om att en av huvudorsakerna till förseningar i Litauen var att tekniska och kommersiella tvister mellan nationella myndigheter och externa uppdragstagare förblev olösta i flera år. Parlamentet anser att för att undvika att ett sådant problem hindrar avvecklingsprocessen bör särskilda projektledningsteam utses. Parlamentet frågar kommissionen om sådana projektledningsteam har inrättats i alla tre berörda medlemsstater.
351. Europaparlamentet påminner kommissionen om att Slovakiens högre revisionsorgan hade planerat in en revision av Javys ⁽²⁾ för 2015. Parlamentet ber att få information om resultatet av denna revision. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang de behöriga myndigheterna i Bulgarien och Litauen att också granska avvecklingsprocessen i Ignalina och Kozloduy.
352. Europaparlamentet oroar sig över förseningarna när det gäller arbetet med faciliteter för lagring av låg- och medelaktivt radioaktivt avfall. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera parlamentets behöriga utskott om de framsteg som gjorts.
353. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att informera sitt behöriga utskott om ansträngningarna för att minska finansieringsunderskottet, särskilt i Litauen.
354. Europaparlamentet påminner om att revisionsrätten uppskattade avvecklingskostnaderna i de tre medlemsstaterna, inklusive slutförvaring av högaktivt avfall och använt kärnbränsle, till 11 388 miljoner EUR. Parlamentet anser att avvecklingskostnaderna inte bör inkludera slutförvaring av högaktivt avfall och använt kärnbränsle, eftersom detta tillhör medlemsstaternas behörighetsområde och bör täckas av nationella medel.
355. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med de tre berörda medlemsstaterna lägga fram en rapport om det nuvarande läget för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall som genereras till följd av avvecklingen av de tre kärnkraftverken.
356. Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att undersöka alternativ när det gäller att identifiera geologiska förvar för högaktivt kärnavfall.
357. Europaparlamentet understryker att stängningen av kärnkraftverket Ignalina var ett villkor i samband med Litauens anslutning till unionen, i utbyte mot unionens stöd för stängningen, avvecklingen och lindringen av de sociala och ekonomiska konsekvenserna, i enlighet med protokoll nr 4 i 2003 års anslutningsfördrag. Parlamentet noterar att Litauen har iakttagit sina skyldigheter när det gäller stängningen av Ignalinas kärnreaktorer enligt den överenskomna tidsplanen. Parlamentet är emellertid bekymrat över den försenade avvecklingen och föreslår därför att unionens myndigheter ska utöva en mer grundlig kontroll av processen.

⁽¹⁾ Särskild rapport nr 16/2011 EU:s ekonomiska stöd till avvecklingen av kärnkraftverk i Bulgarien, Litauen och Slovakien: uppnådda resultat och framtida utmaningar.

⁽²⁾ Jadrové vyrad'ovacia spoločnosť (JAVYS): Ägare av kärnkraftverket och ansvarig för avvecklingen av kärnkraftverket Bohunice.

358. Europaparlamentet påminner om att kärnsäkerhet är ytterst viktigt för befolkningen i hela unionen och noterar revisionsrättens rekommendationer angående den fortsatta finansieringen. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en grundlig bedömning av behovet av att fortsätta med de särskilda finansieringsprogrammen för kärnkraftsavveckling i Litauen, Bulgarien och Slovakien efter 2020. Parlamentet understryker att all eventuell ny EU-finansiering efter 2020 som föreslås av kommissionen för kärnkraftsavveckling i de tre medlemsstaterna bör inbegripa tydliga regler och rätt incitament för genomförandet av avvecklingen med effektivare kontrollmekanismer både med avseende på finansiering och tidsplan, samtidigt som parlamentet understryker behovet av en effektiv användning av unionens finansiella resurser.
359. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att alla framtida kostnader för kärnkraftsavveckling och slutförvaring av använt bränsle redovisas korrekt och beräknas i enlighet med internationella standarder och EU-lagstiftningen.
360. Europaparlamentet begär att kommissionen utvärderar handlingsplaner i de tre länderna för att föreslå gemensamma upphandlingar för projekt som är likadana, särskilt för konsulttjänster och utformning av faciliteter för avfallsförvar.
361. Europaparlamentet ber kommissionen att utvärdera avvecklingsprocessen i Litauen, Bulgarien och Slovakien, inklusive den kostnadseffektiva användningen av EU:s ekonomiska stöd, för finansieringsperioden 2007–2013.
362. Europaparlamentet uppmanar Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling att granska hur stödfonderna för avveckling fungerade mellan 2007 och 2013.
363. Europaparlamentet är chockat över revisionsrättens slutsats att kommissionens bedömning av respektive finansieringsplan och detaljerad avvecklingsplan för finansieringsperioden 2014–2020, det vill säga av det andra och tredje förhandsvillkoret⁽¹⁾, inte var tillfredsställande. Parlamentet undrar vem som bär det ekonomiska ansvaret för detta misslyckande i kommissionen. Parlamentet önskar i detta sammanhang få information om den genomförda handlingsplan som åtgärdade de upptäckta bristerna.

Del XXVII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 23/2016 "Sjötransporten inom EU: på stormigt hav – till stora delar oändamålsenliga och ohållbara investeringar"

364. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport och stöder dess rekommendationer.
365. Europaparlamentet välkomnar att sjötransporten har vuxit i unionen under det senaste årtiondet trots de betydande skillnaderna mellan medlemsstaternas användning av hamnarna.
366. Europaparlamentet betonar att medlemsstaternas investeringspolitik för hamnar fastställs i enlighet med politiska beslut på nationell nivå som kan skilja sig från unionens strategi, som också fastställs av medlemsstaterna. Parlamentet anser att kommissionens främsta uppgift bör vara att säkerställa att nationella insatser för att finansiera infrastruktur i unionen är förenliga med unionens transportpolitik och att anpassa dem till strategier på unionsnivå. Parlamentet beklagar att kommissionen inte förfogar över alla instrument för att säkerställa en sådan överensstämmelse.
367. Europaparlamentet konstaterar att investeringar i hamninfrastruktur är långsiktiga investeringar. Parlamentet beklagar dock att avkastningen på investeringarna i de flesta fall är liten och långsam.
368. Europaparlamentet beklagar att nationella utvecklingsstrategier för hamnar för det mesta togs fram men att stabila planer för genomförande och samordningen fortfarande är ett problem.
369. Europaparlamentet är mycket oroat över att revisionsrätten ansåg att rapporteringen om uppgifter om total kapacitet var bristfällig och att rapporteringen om tillgänglig kapacitet var otillförlitlig.
370. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaterna inte tillhandahåller uppgifter om stomhamnarnas kapacitet, vilket hindrar kommissionens kapacitetsövervakning. Parlamentet betonar att det är viktigt att situation förbättras så att kommissionen kan lägga fram en plan för hamnutveckling som omfattar hela unionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa ett tydligt rapporteringssystem för uppgifter från medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Se COM(2011) 783, rådets förordningar (Euratom) nr 1368/2013 (EUT L 346, 20.12.2013, s. 1) och (Euratom) nr 1369/2013 (EUT L 346, 20.12.2013, s. 7) och kommissionens genomförandebeslut C(2014) 5449.

371. Europaparlamentet anser att samordningen mellan Europeiska investeringsbanken och kommissionens avdelningar kan förbättras med bättre samarbete och mer transparenta förfaranden.

Del XXVIII – Revisionsrättens särskilda rapport nr 25/2016 "Systemet för identifiering av jordbruksskiften (LPIS): ett användbart verktyg för att fastställa stödberättigandet för jordbruksmark – men det skulle kunna förvaltas bättre"

372. Med utgångspunkt från en kvantifierad kostnadsnyttoanalys och en riskbedömning rekommenderar Europaparlamentet medlemsstaterna att under den innevarande perioden för den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) öka sina ansträngningar att göra uppgifterna i systemet för identifiering av jordbruksskiften (LPIS) tillförlitligare genom att i tid och grundligt uppdatera systemet. Parlamentet anser att eftersom pro rata-bedömningen är så komplex bör de medlemsstater som använder detta alternativ, under den innevarande GJP-perioden, anstränga sig ytterligare för att ta fram en pro rata-katalog med tydliga beskrivningar och bedömningskriterier och använda kompletterande tekniska verktyg för att göra analysen av ortbilder mer objektiv och säkerställa att den kan göras om. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna även överväger att registrera uppgifter om ägande och arrende i sina LPIS-system när det är görligt och kostnadseffektivt.
373. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att med stöd från kommissionen under den innevarande GJP-perioden utforma och införa en ram för att bedöma kostnaden för att driva och uppdatera sina LPIS-system. Parlamentet anser att på så sätt skulle medlemsstaterna kunna mäta hur deras LPIS-system presterar och hur kostnadseffektiva systemförbättringar är.
374. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att säkerställa att de, med hjälp av sina LPIS-system, på ett tillförlitligt sätt identifierar, registrerar och på ett ändamålsenligt sätt övervakar områden med ekologiskt fokus, permanent gräsmark och nya markkategorier. Parlamentet rekommenderar att de även gör en kostnads-nyttoanalys med avseende på inbegripandet av alla landskapselement som skyddas av tvärvillkor eller miljöprogram för jordbruket i LPIS-systemen, för att ytterligare förstärka övervakningen och skyddet av element med gynnsam inverkan på miljön och den biologiska mångfalden.
375. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att på nytt se över den nuvarande rättsliga ramen för att förenkla och effektivisera de LPIS-relaterade reglerna för nästa GJP-period och till exempel ompröva behovet av stabilitetströskeln på 2 % och 100-trädsregeln.
376. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att innan kvalitetsbedömningarna inleds 2017 göra en kostnadsnyttoanalys för att fastställa om urvalen för kvalitetsbedömning kan bli mer representativa så att populationen av skiften i LPIS täcks bättre.
377. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att med början 2016 förbättra sin övervakning av kvalitetsbedömningarnas resultat genom att analysera eventuella inkonsekvenser i rapporteringen av dem, följa upp dem, ge medlemsstaterna återkoppling och se till att handlingsplaner utarbetas och genomförs när det krävs. Parlamentet uppmanar att kommissionen dessutom varje år gör en detaljerad trendanalys av varje medlemsstat och alla typer av referensskiften så att potentiella problem kan upptäckas i god tid.

Del XXIX – Revisionsrättens särskilda rapport nr 26/2016 "Att förenkla tvärvillkoren och göra dem mer ändamålsenliga är fortfarande en svår uppgift"

378. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att som ett led i sin konsekvensbedömning när det gäller GJP efter 2020 undersöka hur den kan vidareutveckla sina uppsättningar indikatorer för bedömningen av tvärvillkorens resultat. Parlamentet rekommenderar också kommissionen att undersöka hur man med hjälp av indikatorerna kan bedöma jordbrukarnas efterlevnad av reglerna om tvärvillkor, i syfte att stärka tillämpningen och genomförandet av miljönormer inom jordbruket för att säkerställa konsekvens när det gäller GJP.
379. Europaparlamentet rekommenderar att för att se till att problemen inte upprepas kommer kommissionen att beakta olika krav i enlighet med lokala och territoriella behov. Parlamentet anser dessutom att betalningsnivåerna i högre grad bör kopplas till de krav som ställs på jordbrukarna, för att göra det möjligt att ta itu med särskilda miljöproblem och också att kompensera jordbrukare för de begränsningar som de samtidigt har ålagts.
380. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att från och med nu förbättra informationsutbyte om överträdelser som har med tvärvillkoren att göra mellan berörda avdelningar och på så sätt hjälpa dem att hitta orsakerna till överträdelserna och vidta lämpliga åtgärder för att komma till rätta med dem.

381. När det gäller GJP efter 2020 uppmanar Europaparlamentet kommissionen att förbättra reglerna avseende tvärvillkor för kontroller på plats och kommer att uppmana medlemsstaterna att genomföra sina nuvarande administrativa kontroller på ett effektivt sätt genom att använda all relevant information som finns tillgänglig. Parlamentet anser att detta bör göra att man kan koncentrera sig på centrala kontrollpunkter på ett mer ändamålsenligt sätt.
382. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att som ett led i sin konsekvensbedömning när det gäller GJP efter 2020 analysera erfarenheterna av att ha två system med liknande miljömål (normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden och miljöanpassning) och se till att det finns större synergieffekter mellan dem. Parlamentet anser att vid analysen bör den beakta sådana kriterier som vilken effekt normerna har på miljön och hur jordbrukarna tidigare har följt reglerna.
383. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att efter rapporten om GJP:s resultat som ska läggas fram i slutet av 2018 ta fram en metod för hur man mäter kostnaderna för tvärvillkor.
384. Europaparlamentet föreslår att kvalitativa indikatorer och mer konkreta mål fastställs för tvärvillkorsåtgärderna. Parlamentet rekommenderar en smidig, snabb och förenklad ansökningsmetod för stödmottagarna.
385. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att när det gäller GJP efter 2020 främja en mer harmoniserad tillämpning av sanktioner på EU-nivå genom att ytterligare förtydliga begreppen allvar, omfattning, varaktighet, upprepning och avsiktighet, men även att ta hänsyn till de särskilda villkoren i de olika medlemsstaterna. För att uppnå detta mål anser parlamentet att minimivillkor bör införas på EU-nivå.
386. Europaparlamentet anser att indikatorerna för perioden 2014–2020 och därefter bör bedöma det faktiska resultatet av genomförandet av tvärvillkor, vilket är en lärdom som kan dras från perioden 2007–2013.

Del XXX – Revisionsrättens särskilda rapport nr 27/2016 "Europeiska kommissionens förvaltning – bästa praxis?"

387. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att i enlighet med vad som krävs av europeiska företag av allmänt intresse, när den beslutar att inte följa bästa praxis, förklara sina skäl till detta. Parlamentet rekommenderar också kommissionen att starkt fokusera på resultat samtidigt som man drar lärdomar av tidigare erfarenheter.
388. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att
- uppmåna tjänsten för internrevision att utföra mer granskningsarbete när det gäller förvaltningsfrågor på hög nivå,
 - slutföra anpassningen av sin ram för intern kontroll till COSO 2013,
 - ytterligare tidigarelägga offentliggörandet av årsredovisningen,
 - sammanställa information som redan har presenterats i flera olika befintliga rapporter i en enda redovisningsrapport eller serie rapporter, under sin ordförandes ledning, som innehåller räkenskaperna men även
 - en årsberättelse om styrningen,
 - en genomgång av operativa och strategiska risker,
 - en rapport om icke-finansiella resultat,
 - information om verksamheten under året och framstegen mot att nå de politiska målen,
 - en rapport om revisionskommitténs roll och slutsatser och
 - en förklaring om den finanspolitiska hållbarheten på lång och medellång sikt, vid behov kompletterad med länkar till information i andra rapporter,
 - lägga fram denna redovisningsrapport eller serie rapporter för granskning av räkenskaperna. Europaparlamentet anser att den/de sistnämnda rapporten/rapporterna måste vara analytiska, kompakta, lättbegripliga och tillgängliga för revisorer, arbetstagare och EU-medborgare, samtidigt som de internationella redovisningsstandarderna strikt respekteras och bästa praxis används,
 - offentliggöra den uppskattade felnivån, som grundas på en sund metod, som en del av årsredovisningen eller i den åtföljande informationen samt engagera aktörer, inbegripet parlamentet, i varje steg samtidigt som man väljer den statistiska metoden för att uppskatta fel. Europaparlamentet anser att metoden bör vara tydlig och konsekvent,

- g) regelbundet uppdatera och offentliggöra sina styrformer och förklara sitt val av strukturer och förfaranden inom den ram som tillämpas,
- h) göra kommittén för revisionsuppföljning till en revisionskommitté med en majoritet av oberoende, externa ledamöter och utöka dess mandat till att omfatta riskhantering, finansiell rapportering samt arbete i och resultatet från enheterna för efterhandskontroll och revisionsdirektoraten.

389. Europaparlamentet insisterar på att

- a) styrningen på hög nivå av internationella organisationer måste följa en affärsmodell och bör vara transparent, ansvarsfull och, viktigast av allt, effektiv,
- b) styrningen på hög nivå måste anpassas till en allt mer föränderlig värld och den måste utvecklas och upptäcka potentiella utmaningar innan dessa leder till problem,
- c) de horisontella och vertikala förhållandena mellan kommissionens olika strukturer måste vara tydliga och spårbara; processen för att minska byråkratin måste fortsätta; större samordning mellan de olika strukturerna rekommenderas också,
- d) större synlighet när det gäller resultaten i medlemsstaterna från den årliga styrningen behövs; sunda uppgifter som offentliggörs och presenteras på ett effektivt sätt kan vara till stöd för viktiga beslut,
- e) noggranna utvärderingar på förhand, i efterhand och efter halva tiden bör säkerställa värdet för varje euro som spenderas; för att underlätta engagemang bör dokumentet tillhandahålla information om de relevanta kostnaderna och fördelarna i samband med alla utgifter,
- f) en strategisk användning av offentlig upphandling bör främjas: medlemsstaterna spenderar årligen ungefär 14 % av sin budget för inköp av tjänster, arbeten och leveranser; offentlig upphandling bör och måste användas som ett viktigt instrument för att uppnå Europa 2020-målen.

Del XXXI – Revisionsrättens särskilda rapport nr 28/2016 "Att hantera allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa i EU: viktiga steg har tagits men mer behöver göras"

- 390. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens rapport, stöder dess rekommendationer och uppmanar kommissionen att beakta dessa rekommendationer när man genomför ytterligare åtgärder för att beakta allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa i unionen.
- 391. Europaparlamentet upprepar revisionsrättens rekommendation att erfarenheterna från den första rapporteringscykeln måste utnyttjas på lämpligt sätt inför nästa rapport. Parlamentet anser att för att säkerställa att rapporteringen i framtiden är korrekt måste processen vara enhetlig i alla medlemsstater.
- 392. Europaparlamentet noterar de framsteg som gjorts sedan folkhälsostategin för 2008–2013 men betonar att det behövs en bättre och mer strategisk övervakning.
- 393. Europaparlamentet stöder revisionsrättens rekommendation att hälsosäkerhetskommittén ska utveckla en strategisk plan för att ta itu med de operativa och strategiska utmaningar som den står inför.
- 394. Europaparlamentet noterar att Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar inte har någon formell process för att på ett effektivt sätt svara på förfrågningar om hjälp. Parlamentet anser att en sådan situation är oacceptabel.
- 395. Europaparlamentet rekommenderar att de olika kommissionsavdelningarna med hälsorelaterade uppgifter och Generaldirektoratet för hälsa och livsmedelssäkerhet håller på att utarbeta en strukturerad metod för att förbättra samarbetet.
- 396. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaterna inte har agerat kollektivt för att påskynda den gemensamma upphandlingen av pandemiskt influensavaccin och konstaterar att influensan årligen påverkar hälso- och sjukvården i de enskilda medlemsstaterna. Parlamentet anser att en samordnad metod i alla medlemsstater skulle gynna EU-medborgarnas hälsa och minska kostnaderna.

-
397. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar att samarbeta för att ytterligare utveckla systemet för tidig varning och reaktion. Parlamentet betonar att det är viktigt att ett sådant system, som har använts i stor omfattning, uppdateras så att det återspeglar tekniska förändringar och utnyttjas på bästa sätt.
398. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och revisionsrätten, och att se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* (L-serien).
-